

Κυθήριοι,
Ἡ νῆσός σας ἐρημοῦται ἀπὸ τὴν
μετανάστευσιν. Ὅσοι μένετε ἀφήστε
τὰ μεσαιωνικά χωρία σας, κατεβή-
τε εἰς τὰς παραλίας καὶ κτίσατε ἐ-
κεῖ νέας καὶ συγχρόνους πολιτείας.
Μὴ οἷς παραπλανήσουν ἄλλαι σκέ-
ψεις.
Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ

ΚΥΘΗΡΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

«Ἡ καλύτερα ὁδὸς διὰ τῆς ἀπο-
λῆς ἡμπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ κανεὶς τὴν
λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην, δὲν εἶναι ἡ
ὁδὸς τῆς κολακείας τῶν παθῶν ἢ
τῶν πλανῶν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἡ ὁδὸς
τῆς διηγεοῦς αὐτοῦ διαπαιδαγωγῆ-
σεως διὰ τῆς ἀληθείας τὴν ὁποίαν
πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ ὅσον δῆ-
ποτε πικρὰ καὶ ἄν εἴναι».
ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε'

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΚΟΚΚΙΝΑΡΑ 18 ΚΗΦΙΣΙΑ - ΑΤΤΙΚΗΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1976

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 38

ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΜΑΣ

Δὲν γνωρίζομεν ποία ὑπῆρξεν ἡ ἀντίδρασις τῶν συμπατριωτῶν μας, κατόπιν τῆς δημοσιευθείσης εἰδήσεως, εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας, περὶ τῆς ἐνεργείας εἰς ἣν προέβη ὁ Μητροπολίτης Κυθήρων, πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης, σχετικῶς μὲ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς Νήσου μας, ὡς Παραθορίου περιοχῆς.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον γνωρίζομεν ἐξ ἐπισήμου ἐγγράφου, διαβιβάσθέντος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, εἶναι ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Ἀμύνης συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ υποβληθέντος αἰτήματος καὶ διαβιβάζει παρὰ κλήσιν πρὸς αὐτό, ὅπως ἐπιληφθῇ τούτου.

Ἐκ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ προκύπτουν δύο τι-νά. Πρῶτον, ὅτι τὸ ἐπίσημον Κράτος θεωρεῖ ὡς δεδομένον ὅτι τὰ Κύθηρα εἶναι ἀκριτική περιοχή, καὶ δεύτερον, ὅτι ἡ Πολιτεία ὅταν θεωρῇ θέματα ζωτικὰ μὲν περιοχῆς, ἐπιλαμβάνεται ἀμέσως καὶ προχωρεῖ εἰς ἰκανοποίησιν αὐτῶν, ἐφόσον θεσπίζῃ ὑπάρχουν αἱ πρὸς τοῦτο δυνατότητες.

Εἶναι σὺν τοῖς ἄλλοις, σημαντικαὶ αἱ ὠφέλειαι αἱ ὁποῖαι θὰ προκύψουν, ἐφόσον ὁλοκληρωθῇ καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἡ σχετικὴ διαδικασία. Διότι πέραν τοῦ ὅτι ἡ Νῆσος θὰ περιληφθῇ εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῶν δικαιουμένων Κρατικῆς ἐνισχύσεως περιοχῶν, θὰ τύχῃ καὶ τοῦ ἀμέσου ἐνδιαφέροντος τῶν Ὁργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας, ὥστε νὰ μὴ δημιουργεῖται πλέον θέμα ἐξηλεκτισμοῦ τῆς ἡ τηλεπικοινωνιακῶν θελτιώσεων ἢ συγκοινωνιῶν, ἐφόσον αὐτὰ προκύπτουν αὐτομάτως ἐκ τοῦ ἐφεξῆς χαρακτηρισμοῦ τῆς.

Καὶ αὐτὰ μὲν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἱστορίαν

τῆς ὑποθέσεως. Ὑπάρχει ὅμως καὶ κάποιο μικρὸ συμπέρασμα τὸ ὁποῖο συνάγεται ἀπὸ τὰ προεκτεθέντα, καὶ ποὺ καλὸν εἶναι νὰ ἀναλυθῇ ἐν ὀλίγοις, ὅχι δι' ἄλλον λόγον ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ δημιουργοῦνται αὐταπάται διὰ τὸ ποῖος ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν Νῆσον καὶ ποῖος ὄχι.

Ἐν πρώτοις, ἡ ἰδέα τοῦ χαρακτηρισμοῦ αὐτῆς ὡς παραμεθορίου περιοχῆς, δὲν εἶναι νέα. Ὑφίσταται ἀπὸ ἐτῶν, συνεζητεῖτο ἐπανειλημμένως μεταξὺ τῶν Κυθηρίων εἰς τὰς «ροῦγες» καὶ τὰ καφενεῖα, ἐγένοντο σχέδια ἐπὶ σχεδίων διὰ νὰ τεθῇ τὸ θέμα ἀρμοδίως, ἀλλ' οὐδεὶς ἀνελάμβανε τὴν πρωτοβουλίαν. Ὅταν δὲ πρὸ δι-ετίας καὶ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὁμαλό-τητος, συνεζητήθη ἐκ νέου μεταξὺ τοπικῶν πα-ραγόντων, ἰδιωτικῶς, δὲν εὗρέθη ὁ κατάλλη-λος ἄνθρωπος διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβου-λία τῆς ἐνεργείας.

Καὶ ἐγένιναν αἱ ἐκλογαί, καὶ ἀνεδείχθησαν ἐκπρόσωποι τῆς Νήσου εἰς τὴν Βουλὴν, ἀλλὰ καὶ πάλιν οὐδὲν ἐγένετο μέχρι τῆς στιγμῆς ποὺ ὁ Μητροπολίτης διαβλέπων τὸν πλήρη μαρ-σμοὸν τοῦ τόπου, κατέφυγεν ὁ ἴδιος εἰς τὸ Κρά-τος, εἰς μίαν ὑστάτην προσπάθειαν διασώσεως μιᾶς μικρᾶς ἀλλ' ἱστορικῆς περιοχῆς τῆς χώρας μας, ἡ ὁποία ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὸ μέγεθός της ἔχει προσφέρει πολλαπλάσια εἰς τὸν Ἑλ-ληνικὸν χῶρον.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἄμεσον καὶ εὐ-νοϊκὸν διὰ τὴν Κυθηραϊκὴν ὑπόθεσιν. Τὸ ἐπί-σημον Κράτος ἤκουσεν εὐμενῶς τὴν Μητρο-πολιτικὴν αἴτησιν, τὴν συνεζήτησεν μετὰ τῶν ὑπηρεσιῶν του, καὶ σήμερον εὕρισκόμεθα εἰς τὸ στάδιον τῆς ὁλοκληρώσεως τῶν διαδικασι-ῶν. Δηλαδή ἐπρεπε νὰ εὗρεθῇ ὁ Δεσπότης, ὅ-

στερα ἀπὸ τόσα χρόνια συζητήσεων, γιὰ νὰ γί-νη πραγματικότης κάτι ποὺ μποροῦσε νὰ εἶχε ἤδη γίνῃ ἀπὸ ἐτῶν; Δηλαδή ἐφεξῆς, καὶ γιὰ ζωτικὰ θέματα τοῦ Νησιοῦ θὰ πρέπει νὰ θά-ζουμε μπροστὰ τὴν Ἀρχιερωσύνην; Ἐμεῖς δὲν ἔχομε ὄντοτητα, δὲν ἔχομε κύρος, ἀξίαν, προσωπικότητα ἢ ἀκόμη καὶ ἐκπροσώπους εἰς τὸ Κοινοβούλιον; Καὶ ἐὰν αὖριον καταργηθῇ ἡ Μητρόπολις;

Ἀπάντησις δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἢ καὶ ἐὰν ὑπάρ-ξῃ θὰ ὁμοιάζῃ πρὸς ἐκείνη τοῦ ψάλτου ὅταν ἀπορεῖ ἐν τῇ ἐνασχόσει τῶν καθηκόντων του.

Νομίζομεν, ὅτι τώρα πλέον ποὺ τὸ θέμα ἔ-φθασεν εἰς τὴν ἐπιλυσίν του θὰ πρέπει νὰ ἀνα-λάβουν τὴν σκυτάλην τῆς νομοθετικῆς ρυθμί-σεως τοῦ οἱ κ.κ. Βουλευταὶ τῆς Νήσου μας, οἱ ὁποῖοι πέραν τῶν τοπικιστικῶν «μικρορουσφε-τιῶν» θὰ πρέπει νὰ ἀσχοληθοῦν καὶ μὲ κάτι τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν Νῆσον ἐν τῷ συνόλῳ της, καὶ τὸ ὁποῖον θὰ ἀποβῇ ἐπωφελεὲς καὶ διὰ τοὺς ἰδίους, Διότι πρέπει νὰ ἀντιληφθοῦν, ἀπαξ διὰ παντός, ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν εἶναι μόνον ἡ ὑδροκέφαλος Πρωτεύουσα μετὰ τοῦ Πειραιῶς καὶ Περιχώρων, ἀλλὰ κατ' ἐξοχὴν ἡ Ἑλληνι-κὴ ὑπαιθρος, ὁ ἀστεῖρευτος αὐτὸς αἰμοδό-της τῆς Ἐθνικῆς μας ὑποστάσεως.

Ἀναμένομεν λοιπὸν ἀπὸ τοὺς κ.κ. Βουλευ-τὰς Πειραιῶς, οἱ ὁποῖοι ἐτιμήθησαν μὲ τὴν ψή-φον τῶν Κυθηρίων, ὅπως ἀναλάβουν τὴν τε-λευταίαν σκυτάλην τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐντὸς τοῦ συντομωτέρου δυνατοῦ χρόνου, ὁδηγήσουν τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ τέρμα της, θέσβαιοι ὄντες ὅτι οἱ Κυθήριοι δὲν θὰ τοὺς λησμονήσουν κα-τὰ τὴν ἡμέραν τῆς λαϊκῆς κρίσεως.

Α. Π. Τ.

ΑΔΩΝΙΝ Η ΚΥΘΗΡΗ...

Ὑπὸ κ. ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΑΟΥ

στιγμὲς νὰ ἐμποδίσῃ τ' ἀνεπαγόνθρω-
το τὸν θῆντο...

Στὸ ποίημα τοῦ Θεόκριτου «Εἰς
νεκρὸν Ἀδωνιν» διαβάζομε:

«Ἀδωνιν ἢ Κυθήρη, ὡς εἶδε νε-
κρὸν ἦδη, συγγόνν' ἔχοντα χαίταν,
ὠχρὰν τε τὴν παρειάν, ἄγειν τὸν ὄν
πρὸς αὐτὰν ἔαζε τοὺς ἔρωτας...».

Τρυφερὲς ἦσαν αἱ σχέσεις τῆς
θεᾶς μὲ τὸν Ἐραστή της. Ἐξ ἄλλου
κι' οἱ ἄλλοι ὅλοι θεοὶ εἶχαν δεσμοὺς
καὶ περιπέτειες μὲ θνητοὺς ποὺ ἀγά-
πησαν. Τὸν εἶχε ἀπὸ τὸ λίκνο του
(μειράκιο) διαλέξει σὰν ὃν μοναδι-
κῆς ὁμορφίης, ποὺ γιὰ νὰ μὴ τὸ στε-
ρηθῇ τὸ ἔθεσε σὲ πολῦτιμο κουτί
καὶ τὸ ἐμπιστεύθηκε στὴν Περσεφό-
νη. Ἡ χθόνια ὥστόσο θεότητα, σὰν
διεπίστωσε τὸν θνηταὺρὸ, θέλησε νὰ
τῆς τὸν κρατήσῃ κι' ἔτσι ἀνοίχθηκε
ὁ καυγᾶς ἀνάμεσόν τους, ποὺ γιὰ νὰ
τὸν καθυστερήσῃ ὁ Δίας ἐβγάλε τὴν

ἀπόφαση τῆς κατὰ τετράμηνο παρα-
μονῆς τοῦ Ἀδωνι σὲ διάφορα μέρη,
ἦτοι μὲ τὴν Ἀφροδίτη, τὴν Περσε-
φόνη, καὶ τὸν ὑπόλοιπο καιρὸ σ' ὅ-
ποιαν κοντὰ θὰ ἐπιθυμοῦσε.

Ὁραῖος λοιπὸν ἔραστής ὁ Ἀδω-
νις. Τί καλὰ γιὰ μᾶς νὰ ἦταν Ται-
ριγώτης! Ὅμως μὲ τίς προϋποθέσεις
τὸν συγγράφει τὸν σφετεριζόμεθα.

Συνήθως οἱ γυναῖκες καταλαμβά-
νονται ἀπὸ ζήλεια ἢ λύπη. Ἡ θεὰ
ὅμως τὴν ὑπηρετοῦσαν οἱ ὥρες, τοῦ
παρεῖχε ὅλες τὰς χαρὰς, ὅλες τὰς ἀ-
πολαύσεις.

Διέτασσε τὴ Νύχτα νὰ τῆς τὸν
δίνῃ. Κατέβαινε καὶ τοῦ μιλοῦσε,
τὸν αἰεφε μῦρα καὶ κατ' ἀπ' τὸ
φῶς τοῦ φεγγαριοῦ ζοῦσαν σὲ ὄνει-
ρο...

Τὸ παράπονόν της κατὰ τῆς ἀντι-
μάχου της θεᾶς αὖξανε ὅμως. Τὸ
παράπονο πηγάζει μόνο του, κάποια

κρυφὴ σκέψη τὸ γεννᾷ, κι' αὐτὸ στα-
λάζει σταλάζει μέσα μας μιὰ δυσ-
θυμία.

Εἶναι παράξενο, ἕνας θεὸς νὰ στέ-
κῃ ἀπελπισμένος. Ἡ πλήξη εἶναι
μαρτυρικὴ καὶ μάλιστα σὰν προβλέ-
πεται αἰώνια... Γι' αὐτὸ ἡ θεὰ ῥχό-
ταν στὸ νησί μας, γι' αὐτὸ ἐγκατέ-
λειπε συχνὰ τὸν Ὀλύμπο.

Κάθε κατάστασις ὥστόσο πρέπει
νὰν διαβατικὴ, σὰν τὰ σύννεφα (ποὺ
ἀφήνουν τίς στάλες τῆς βροχῆς). Ἡ
ὄς (γουρουνά) τὸν ξέσχιζε... Ἐτερ-
μάτιζε τὴν ἀδηνονία της, τὸν καὶ μὲ
της...

Στὰ Ἀσιατικὰ βουνὰ πέθανε ὁ
Ἀδωνις. Ἐνὰ ἄνθος ποὺ ἐκόπη
στὴν ἀκμὴν του.

Στὸ Θεοκρίτειο ἄσμα, ἡ θεὰ δὲν
ἄφησε ξεχαλίνωτο τὸ κακὸ ποὺ αἰ-
σθάνθηκε μέσα της, δὲν κατῆλθε στὸ
ἐπίπεδο τῆς ἐκδίκησης. Συγκινήθη-
κε ἀπ' τὴν δικαιολογία τοῦ ζώου
καὶ τὸ περιφρόνησε. Τὸ ἄφησε ν' ἀ-
πομακρυνθῇ.

Ἀπλῶς θυβίστηκε στὸ κλάμα...
Ἐρριχνε στὴ γῆ τὰ πολλὰ δάκρυα,
ποὺ μεταβάλλονταν ἀμέσως σ' ἀνε-

μῶνες... Ἴσως νὰ πρωτάρχισαν μά-
λιστα ἀπ' τὰ Κύθηρα. Σπαραχτικὲς
καὶ οἱ φωνές της, ποὺ ἡ Σαπφώ, (ἡ
εὐαίσθητη ψυχὴ ποὺ γνώριζε ἀφάν-
ταστα τὴν γυναίκα καρδιά καὶ τὰ
συναίσθηματά της) μπόρεσε καὶ τίς
ἀπεικόνισε στοὺς δυὸ ὑπέροχους στί-
χους της:

Καθνάσκει, Κυθήρη, ἄβρος Ἀ-
δωνις, τί κε θεῖμεν;

Κατῶπτεσθε κόραι καὶ κατερεί-
κεσθε χίτωνας.

(Πεθαίνει, ὦ Κυθέρεια, ὁ ἀβρὸς Ἀ-
δωνις, τί νὰ κάνωμε; κτυπάτε τὰ
στήθη σας ὡ κορίτσια καὶ ξεσκίστε
τὰ φορέματά σας).

Ἐξ ἄλλου στὸν Ἀδωνι ἀπέδω-
σαν τοὺς «Ἀδωνίους κήπους». Τὰ
Κύθηρα δὲν φαίνεται νὰ εἶχαν ἀπὸ
αὐτοὺς. Ὅμως τὸ ὄνομα Κύθηρα,
λές κι' ἔχει «φύσσο» προσελκύει
ὅλους τοὺς μύθους, τίς καλὰ τέχ-
νες... Κι' ὁ θρόλος τοῦ Ἀδωνιδος
φαίνεται ὅτι πολιτογραφεῖται ἀριστα
αὐτὰ μὲ τὰ πῶ πάνω κείμενα.
ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΑΟΣ

Ἐσπαζα τὸ κεφάλι μου νὰ θρῶ
γιατί στ' ἀρχαία ποιήματα, ποὺ ἀνα-
φέρονται στὸν Ἀδωνι καὶ πῶς συγ-
κεριμένα στ' ἀφορῶντα τὸν θάνατό
του, οἱ ποιητὰ ἐχρησιμοποίησαν κα-
τὰ τὸ πλεῖστον τὸ ἐπίθετον «Κυθή-
ρη» ἀντὶ κι' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος τῆς
θεᾶς Ἀφροδίτης. Πιστεύω, πῶς κά-
ποια σκοπιμότητα θὰ τοὺς τὸ ἐπέβαλε
καὶ πῶς ἦταν ἀδύνατο νάταν τυχαία
ἢ προτίμησή του.

Σκέφθηκα, παρὰ τὴν ἀφέλεια ποὺ
ἔχει ἡ ἐξηγήσῃ, ποὺ θὰ δώσω, πῶς
τὸ πρᾶγμα θάνατο μᾶλλον ἀπὸ πᾶ-
ρὰ μπερδεμένο ἢ δύσκολο. Ἄν δη-
λαδή ἀνέφεραν τὴν Ἀφροδίτη σὰν
«Κύπρη» ἢ θεὰ θὰ ἔπρεπε νὰ ἦταν
κοντὰ στοὺς τόπους, ποὺ ἡ γουρουνά
λαχαρῶντας νὰ φιλήσῃ τὸν ἔραστή
της τὸν κατεσπάρασε μὲ τὰ αἰχμη-
ρὰ δόντια καὶ φυσικὰ θὰ προλάβαινε
νὰ τὸν σώσει, ἐνῶ, καθὼς μᾶς πλη-
ροφοροῦν πολυάριθμα ἀνάγλυφα καὶ
σαρκοφάγοι, μόλις τὸν πρόλαβε νὰ
ξεφυγήσῃ στὴν ἀγκαλιά της. Θὰ ἀ-
ποσιάζε λοιπὸν στὴν προσφιλεῖ δια-
μονή της τῶν Κυθηρίων, ποὺ ἦταν
σχετικὰ μακριὰ καὶ τῆς ἔλειψαν οἱ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΛΙΓΟΣ ΗΛΙΟΣ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

Του Σταύρου Α. Προκοπίου

Είναι άμετρη ή χαρά που νοιώθω, κάθε φορά που με ξαφνιάζει ο παλιός μου Δάσκαλος με κάποιο καινούργιο του διδλίο. Δεν είναι ή χαρά μόνο της πνευματικής επικοινωνίας που συνεχίζω να έχω μαζί του. Είναι ο σεβασμός στην πνευματικότητα του ώριμου "Ελληνα, του πραγματικού λογοτέχνη που με την πλατειά του μόρφωση και τις άπυθμενες γνώσεις του, συνεχίζει να προσφέρει πολλά στην νεότερη "Ελληνική γραμματεία.

Και για τούτο, δεν μπορώ να δεχτώ αυτό που λέει, ότι είναι και το τελευταίο του. Δεν το δέχομαι, γιατί πιστεύω, ότι όσο υπάρχει πνοή στον άνθρωπο, έχει υποχρέωση να αγωνίζεται για εκείνο στο οποίο πίστεψε απ' όταν άρχισε να νοιώθει τον γύρω του κόσμο.

Γιατί αυτό κάνει ο Σταύρος Προκοπίου. Αγωνίζεται χρόνια τώρα, μέσα στο αλλοπρόσαλλο κόσμο μας, μέσα από δύσβατους και σκοτεινούς δρόμους να απομονώσει τα καλὰ από το κακό, που σαν παγκόσμιο κοινωνικό φαινόμενο, ενώ δεν έπαψε ποτέ να υπάρχει, εν τούτοις στην εποχή μας εξακολουθεί να ανθίζει σε όλη του την έκταση, οδηγώντας τους ανθρώπους στην αυτοκαταστροφή.

γώντας τους ανθρώπους στην αυτοκαταστροφή.

"Αλλά και πόσο πρέπει ν' αγαπάει ο Δάσκαλος, τον φτωχό έτουτον τόπο, που ή μοίρα μας έταξε να γεννηθούμε σ' αυτόν, να ζούμε και να υποκαίμεθα σ' όλες τις μικροφυχιές των συνανθρώπων μας, που χωρίς ανατάσεις, χωρίς όριζόντες, κατατρίβονται σε μικρότητες, που κατεδάζουν και το ιστορικό και το πολιτιστικό επίπεδο, δίχως ένατενίσεις για κάτι καλύτερο.

"Εχοντας για οδηγό, ο Σταύρος Προκοπίου, την βαθειά γνώση του για την Μουσική και την Τέχνη γενικότερα, σε οδηγεί άκοπα ανάμεσα από τα γραφτά του, σε άλλους πνευματικούς κόσμους, κάνοντάς σε να φιλοσοφείς μαζί του, επάνω στο πραγματικό νόημα της ζωής και της υπάρξης. Κι' όλ' αυτά, τελείως άβιαστα και ακούραστα σαν να διαβάζεις δίπλα του, μια ιστορία ζωής.

Εξφυλλίζοντας το έργο του Σ. Προκοπίου στο σύνολό του, αὐθόρμητα αναρωτιέται κανείς, ποιά είναι ή συμπεριφορά της Πολιτείας απέναντι σε τέτοιους ανθρώπους, που αποτελούν από τα λίγα πολύτιμα πνευματικά κεφάλαια που διαθέτει ο τόπος μας;

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

Του Γιάννη Κλ. Αναγνωστίδη

Μοναχικός οδοιπόρος στη ζωή, ο Γιάννης Αναγνωστίδης, ανήκει κι' αυτός στην ταλαιπωρημένη και τραγική γενιά του μεσοπρόλεμου, που ανατράφηκε και γαλουχήθηκε μέσα σε έθνικα και παραδοσιακά νάματα.

Γι' αυτό και το δεύτερό του διδλίο, που είδε το φως στις αρχές του χρόνου μας, ίσως φανή λίγο άκατανόητο σε κείνους που ζουν το "σήμερα" όπως το διαμόρφωσαν τα μεταπολεμικά κοινωνικά ρεύματα και συστήματα. Γιατί, αν για τους σημερινούς ανθρώπους έγιναν συνήθεια "τά πλαστικά λάβαρα και οι ηλεκτρονικοί ήλιοι", όπως λέει στον πρόλόγό του, όμως, γι' αυτούς που στάθηκαν όρθιοι μέσα στην καταιγίδα που έφερε την αλλαγή, οι ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ παίρνουν μια άλλη θέση και διάσταση.

"Η "Ιστορία ενός κόνδρα" ή "Το παιχνίδι της πέστροφας" δεν είναι τίποτε άλλο παρά ή άπεικόνιση της σημερινής ρεαλιστικής κοινωνίας, μας, που οικοδομεί έναν αλλοιώτικο κόσμο απ' αυτόν που γεννήθηκε και μεγάλωσε ο συγγραφέας.

Και πολύ σωστά, διατυπώνει με θάρρος και χωρίς περιστροφές, ότι έτσι όπως εξελίσσεται ο κόσμος μας "ο είκοστός αιώνας πεθαίνοντας, θα σκεπαστή με συνθετικό χρώμα".

Το έργο του Αναγνωστίδη, αν ίσως φανή λίγο ξεπερασμένο στους σημερινούς, όμως συγκινεί καθέναν, που έχοντας "κάποια" ήλικία μπορεί σε πρίν αρκετά χρόνια, πίσω, να πραγματοποιήσει κι' αυτός, κάποιες νυχτερινές οδοιπορίες.

Α.Τ.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ο «ΚΥΘΡΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ» διοργανώνει την έτησίαν μεγάλην Χοροεπιδεία του, εις την γνωστήν αίθουσαν του πολυτελούς Ξενοδοχείου «ΕΕΝΟΦΩΝ» (Άχαρων 340), την 6ην του μηνός Μαρτίου 1976 ήμέραν Σάββατον και από ώρας 9ης μ.μ.

Περιβάλλον θερμόν, πατριωτικόν,

Αποκριάτικη ατμόσφαιρα, Κυθηραϊκοί χοροί και τραγούδια, κοτιγόν και πλούσιον λαχείον.

Τιμή πλήρους δείπνου (Τάμπλ ντ' ότ) δραχ. 300.

Για το τραπέζι σας, άπευθυνθήτε εις τὰ Γραφεία του Συνδέσμου μέχρι και τής 4ης Μαρτίου (τηλ. 638.190)

ΔΥΟ ΕΚΔΡΟΜΕΣ

Δύο μεγάλες πολυήμερες εκδρομές θα πραγματοποιήσει ή Κυθηραϊκή Άδελφότης τον Άπρίλιο - Μάιο σε συνεργασία και με τον Κυθηραϊκόν Σύνδεσμον Άθηνων:

Πενθήμερο Παρχαλινή εκδρομή με περιήγηση στην μεγαλόνησο Κρήτη από 21 Άπριλίου, Μεγάλη Πέμπτη (βράδυ) μέχρι 28 Άπριλίου Νέα Τετάρτη (πρωί).

Μαγιάτικη διαρκείας 5 - 6 ήμερών εκδρομή με πούλιαν στα Κύθηρα με την ευκαιρία της εορτής του Πολιούχου του νησιού μας Άγίου Θεοδώρου από 8 Μαΐου Σάββατον (πρωί) μέχρι 12 ή 13 Μαΐου (Τετάρτη ή Πέμπτη (βράδυ)).

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΙ
ΧΡΥΣΟΧΟΪΑΣ - ΑΡΓΥΡΟΧΟΪΑΣ

ΚΩΝΩΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ Ε. Ε.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ

ΕΞΑΓΩΓΑΙ

ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ & ΝΙΚΗΤΑΡΑ 6

(1ος ΟΡΟΦΟΣ)

ΤΗΛ. 601.452 — 615928

ΑΘΗΝΑΙ Τ.Τ. 142

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ

Τὸν ἀγαπητὸν ἀνεψιὸν μας κ. Κοσμᾶν Δημητρίου Μεγαλοκονόμον, λαβόντα τὸ πτυχίον τῆς Ἱατρικῆς μετὸν βαθμὸν Ἀριστα, θερμῶς συγχαίρομεν καὶ τοῦ εὐχόμεθα καλὴν σταδιοδρομίαν καὶ κάθε προόδον εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν εὐγενικῶν του ἐπιδιώξεων.

Χρῶσα καὶ Λουκᾶς Μινέττα.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Ἐπέστρεψε ἐκ Σόφιας ὁ ἐντεταλμένος Ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ἰωάννης Δ. Στρατηγός, ὅπου συμμετέσχεν εἰς τὸ Δ' Διεθνὲς Συνέδριον Δερματολογίας.

Ἀφίχθη ἐξ Αὐστραλίας ἡ Δεσποινὶς Μαρία Μάρκον Κασιμάτη, Καθηγήτρια τῆς Φιλολογίας. Ὡσαύτως, ἀφίχθη ἐξ Αὐστρίας ὁ κ. Στυλιανὸς Στάης μετὰ τῆς συζύγου του Μάρθας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων του Σταματίας, Ἐλισσάβετ καὶ Δήμητρας.

Ἀφίχθη ἐκ Μπρίσμπαν τῆς Αὐστραλίας ὁ συμπatriώτης μας κ. Γεώργιος Π. Κασιμάτης.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀνεχώρησεν ἐπιστρέφων εἰς Αὐστραλίαν, ὁ ἄριστος εἰς Σόδεν ἐγκατεστημένος συμπatriώτης μας κ. Βασίλειος Μηνᾶ Γλωτσός.

Ὡσαύτως, ἀνεχώρησε εἰς Ἱταλίαν ἐγγραφεῖσα εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Παδίας, ἡ Δνὶς Μαρί-λένα Γεωργίου Γλωτσό.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κυρία Δημήτρα Σαράντων Ψαρροῦ, ἔτεκεν αἰσίως εἰς Γέθειον, ἄρρεν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ θαρτάτον πένθος μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀγαπημένου μας συζύγου, πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ

ΠΕΤΡΟΥ Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

Ἡ Σόδινος: Ἄννα Π. Κασιμάτη.

Τὰ Τέκνα: Γεώργιος καὶ Ἰωάννα Κασιμάτη, Ἄννα καὶ Νικόλαος Κυριάκης, Μαρία καὶ Ἰωάννης Λεοντοίνης.

Οἱ Ἀδελφοί: Βασίλειος Κασιμάτης, Μαρία καὶ Κοσμᾶς Ἀλεξίου.

Οἱ ἔργονοι, οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας, τὴν 3ην Φεβρουαρίου, ὁ ἐκ Βιαννῶν καταγόμενος Παναγιώτης Μ. Κοντολέων.

Ἀπεβίωσεν εἰς Φράτσια ὁ Κοσμᾶς Ι. Παυλάκης ἡ Λεβέντης, ἐτῶν 92.

ΔΩΡΕΑΙ

Ἀπέστειλαν δωρεὰς τῶν εἰς τὴν Συντονιστικὴν Ἐπιτροπὴν τῶν ἐν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεὶ Κυθηραϊκῶν Σωματείων διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ σπληαίου Ἀγίας Σοφίας Μυλοποτάμου ὁ κάτωθι:

Θεόδωρος Δημ. Ψαρὸς, 3 ANDR' 5. INVERELL N.S.W. AUSTRALIA, 2360, δραχμᾶς 2.173 (ἦτοι δολλάρια Αὐστραλίας 50) εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς του Δημητρίου, τῆς μητρὸς του Παναγιώτας, τῆς ἀδελφῆς του Σταματούλας, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του Παναγιώτου.

Γρηγορία Κοντολέοντος, 12, MEL ROSE CARDENS, COPPIN STR. LION A.G.T. CANBERRA, AUSTRALIA, 2606, δραχμᾶς 438, (ἦτοι δολλάρια Αὐστραλίας 10) εἰς μνήμην Ἑλλης Μπραζιώτη.

Σταυρούλα Κομνηνοῦ, 3) 207 OBERON STR. COOGEE, AUSTRALIA N.S.W. δρχ. 870 (ἦτοι δολλάρια Αὐστραλίας 10) εἰς μνήμην Ἑλλης Μπραζιώτη.

Κατίνα Ζαντιώτη, 166, VICTORIA STR. TATTEE, AUSTRALIA N.S.W. δραχμᾶς 870, (ἦτοι δολλάρια Αὐστραλίας 20) εἰς μνήμην Ἑλλης Μπραζιώτη.

ΔΩΡΕΑΙ

Συνεχίζοντες τὰς δημοσιευθείσας εἰς προηγούμενα φύλλα μας δωρεὰς διὰ τὴν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς προσπάθειας ἐπισκευῆς, συντηρήσεως καὶ ἐξωραϊσμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΥ», παραθέτομεν κατωτέρω νέας δωρεὰς τῶν ἀνταποκριθέντων εἰς τὴν ἀπευθυνθεῖσαν αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ.κ. ΙΕΡΟΘΕΟΥ, σχετικὴν ἐγγράφον παράκλησιν, ἦτοι:

Δρχ.	
Γεώργιος Συμ. Μαῦρος — Χώρα Κυθήρων	1.000
Βασίλειος Ἐμμ. Μόρμωρης — Ἀθῆναι	500
Γεώργιος Π. Ξηναράκος — Καλαμάκι Ἀθηνῶν	500
Δημοτικὸν Σχολεῖον Χώρας Κυθήρων	1.000
Ἄννα χίρα Γ. Ἀλδανάκη — Χώρα Κυθήρων, εἰς μνήμην τοῦ συζύγου τῆς Γεωρ. Ἀλδανάκη	500
Φωφὸ Χατζηδάκη — Ἀθῆναι	500
Καλλιόπη χίρα Συμ. Μαῦρου — Χώρα Κυθήρων, εἰς μνήμην τοῦ συζύγου τῆς Συμ. Μαῦρου	2.000
Γεώργιος Σπ. Μασσέλος, Ἐπιθεωρητὴς Μέσης Ἐκπ. — Ἀθῆναι	1.000
Ἀσπασία Γ. Ζολώτα, τὸ γένος Διον. Μ. Πετροχειλίου — Ἀθῆναι	2.000
Ἐμμαν. Γεωργόπουλος — LIVONIA MICH. Ἀμερικῆς	39.106
Νικόλαος καὶ Θάλεια Βαρυπάτη — Ἀθῆναι εἰς μνήμην Σεφ. Πετροχειλίου	1.000
Κοσμᾶς Παν. Μεγαλοκονόμος Ἱατρὸς — Πειραιεὺς	1.000
Ἀγγελίλας Περιστερᾶνης, Ἐκπ. Σύμβουλος — Πάτραι	1.000
Γεώργιος Σπ. Λεονταράκης — Ἀθῆναι	500
Μαρία Γ. Ἀνεμογιάννη — Ἀθῆναι, εἰς μνήμην Ἀγγ. Πετροχειλίου	500
Κοσμᾶς Σπ. Τραδασάρης — Νέα Ὑόρκη, εἰς μνήμην τῶν γονέων του Σπυρίδωνος καὶ Βιργινίας καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του Γεωργίου (100 Δολ. Ἀμερικῆς)	3.504
Ἀντώνιος Ἰω. Μαργέτης — Καναδᾶς (20 Δολ. Ἀμερικῆς)	702
Μαρία χίρα Δ. Πατέρου — Χώρα Κυθήρων, εἰς μνήμην τοῦ συζύγου τῆς Δημητρίου	1.000
Εἰρήνη Ἰω. Ἀντύπα — Χώρα Κυθήρων, εἰς μνήμην τῶν γονέων τῆς Ἰωάννου καὶ Διάνας Ἀντύπα	500
Φιλὼ Ράικου — Ἀθῆναι	3.000
Χαράλαμπος Συμ. Μαῦρος — Σόδεν Αὐστραλίας	4.378
Διονύσιος Ἰω. Μαργέτης, Συνταξιούχος — Ἀθῆναι	500

Πάντας τοὺς ἀνωτέρω εὐγενεῖς δωρητάς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον, εὐχαριστοῦσι θερμῶτα καὶ ἐπικαλοῦνται ἐπ' αὐτοὺς τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἑσταυρωμένου.

★

Ὑπὲρ τοῦ Ἀγαθοεργοῦ Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων, ἐστάλησαν αἱ κάτωθι δωρεαί.

Εἰς μνήμην Σοφοκλῆ Καλούτση	Δρχ.
Ο κ. καὶ ἡ κα. Νικήτα Καλλιθεῶνα	500
Ο κ. Γεώργιος Μουλλᾶς	500
Εἰς μνήμην Ἀλεξάνδρας Τζούφη	
Ἡ κα Παναγιώτα Θεμ. Πετροχειλίου	1.000
Ἐκ περιφορᾶς δίσκων.	
Ἱερὸς Ναὸς Ἑσταυρωμένου Χώρας	2.380
» » Μεταμορφώσεως Κεραμωτοῦ	150
» » Ταξιαρχῶν	176
» » Ἀγ. Τριάδος Μητάτων	103

Ο Πρόεδρος τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως «Η ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ» ὡς καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ, θερμῶς εὐχαριστοῦσι.

Ο Κυθήρων ΙΕΡΟΘΕΟΣ

★

Εἰς μνήμην τοῦ προσφιλοῦς ἀδελφοῦ τῆς Σοφοκλέους Δ. Καλούτση καὶ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τριῶν μηνῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου του, ἡ κυρία Λίνα Δ. Καλούτση, κατέθεσεν δραχμᾶς 1.000 εἰς τὸ Ἀγαθοεργὸν Ταμεῖον Κυθήρων «Η ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ».

★

Ο κ. Βασίλειος Πατακάκης, προσέφερεν δραχμᾶς 5.000 διὰ τὴν κάτασκευὴν θύρας εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Καστρισιανικῶν.

★

ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΗΝΑΝ ΔΙΑΚΟΦΤΙΟΥ

Ἡ νεοσυσταθεῖσα Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ εἰς Διακόφτι Κυθήρων ἀναγεγομένου Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ, εὐχαρίστως ἀνακοινεῖ ὅτι τῆς ἐστάλησαν μέχρι σήμερον αἱ κάτωθι δωρεαί διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Ναοῦ.

Δρχ.	
— Καλλιόπη Κ. Καστρισίου	30.000
— Ἰ. Σαραντίτης	1.000
— Ἰωάννης Γερακίτης τοῦ Γεωργίου	500
— Ἰωάννης Ἀθαν. Καστρισίος	500
— Ἀθανάσιος Γιαννακόπουλος	500
— Εὐστράτιος Θεοδωρακάκης	200
— Ἀνώνυμος ἐξ Αὐστραλίας	1.290
— Παναγιώτης Βιαρόπουλος (ὕπόλοιπον ἐράνου)	10.000
— Καστρισίος Κων) νος τοῦ Δημητρίου	500
— Πατήρ Εὐθύμιος Καλλιγερὸς	500
— Ἀνώνυμος	3.500
— Παναγιώτης Τσιτσιλίας	500

Πάντας τοὺς ἀνωτέρω ἡ Ἐπιτροπὴ θερμῶς εὐχαριστεῖ καὶ εὐχεται ὅπως καὶ ἄλλοι Κυθηριοὶ ἐνισχύσουν τὴν προσπάθειάν τῆς.

Ο Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Ἀρχιμ. ΕΥΘ. ΚΑΛΛΙΓΕΡΟΣ

ΚΟΣΜΑΣ ΝΟΤΑΡΑΣ
ΑΘΑΝ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΑΜΑΤΑΚΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΣΤΡΙΣΙΟΣ

★

ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΜΟΝΗΝ

Ο κ. Παναγιώτης Γκιτάκος, τέως Ἀστυνομικός, καὶ ἡ σύζυγός του, ἐδωρήσαν εἰς τὴν Ἀγίαν Μονὴν ἓνα ὠραιότατον καὶ πολύτιμον ἀρτοφόριον.

Ὡσαύτως, οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητος Φραταίων, προσέφερον εἰς τὴν Μονὴν 47 κιλά ἔλαιον, διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς.

Πάντας τοὺς ἀνωτέρω ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀγίας Μόνης, θερμῶς εὐχαριστεῖ.

Λογοτεχνική «Φωνή»,

Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ» ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου καθιερώνει ἕνα φιλολογικὸν - λογοτεχνικὸν δισέλιδον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ παρουσιάζεται, ἐφόσον φθάνει ἐγκαίρως, καὶ ἀνὰ δῖμυον, ἡ πνευματικὴ ἐργασία τῶν ἀπανταχοῦ Κυθηρίων. Ἡ καθιέρωσις τῆς σελίδος αὐτῆς, κρίνεται ἀπαραίτητος, διὰ δύο λόγους.

Πρῶτον, διότι ἐπιβάλλεται ἡ παρουσία τῶν Κυθηρίων εἰς τὸν πνευματικὸν χῶρον τῆς Πατρίδος μας, καὶ δεύτερον διότι τὰ Κύθηρα ἐνῶ ἔχουν ἐξ ἴσου ἀξιόλογα πνευματικὰ τέκνα ὡς καὶ τὰ λοιπὰ Ἑπτάνησα, ἐν τοῦτοις παραινέουσιν οἱ εἰς τὴν παρουσίαν αὐτῶν, πλὴν μεμονωμένων περιπτώσεων, ὅπου οἱ λογοτέχναι μας ἐκδίδουν μόνοι τὰ ἔργα των.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ «Φ. τ. Κ.» κάμνει τὸ πρῶτον βήμα, καὶ διαθέτει ἐφεξῆς τὰς στήλας τῆς εἰς πάντα Κυθηρίων, τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νὰ παρουσιάσῃ τὴν λογοτεχνικὴν του ἐργασίαν καὶ νὰ προσφέρῃ πνευματικὰ εἰς τὸν τόπον μας.

ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ

Υπό κ. ΜΙΧ. Κ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

Χρυσόπυρα τὰ τέλεια τῆς φάκας ἔλαμπαν στὸ φρεσκοπλανισμένο τῆς ἀσπρὸ ξύλο. Ἐνα αἰωρούμενο ἀγκιστράκι, λεπτό, εὐπαθὲς ἀλλὰ σοφὰ ἐπινοημένο γιὰ νὰ κατέχει τὸ μυστικὸ τῆς μεταλλικῆς θύρας, πού θὰ σφαλοῦσε ἀδυσώπητα σὲ λίγο, κρατοῦσα στὴν αἰχμὴν τοῦ πολυτίμου τεμαχάκι τοῦ κεφαλοτυριῶν μὲ τίς σπιθιστὲς δουτυρωμένες τρυπίτσες... Μιά μαγικὴ φωλίτσα ἀληθινή, γιὰ τὴ φαντασία ἐνὸς ποντικοῦ, ἕνα σωστὸ παλατάκι, πού ποῖς ξέρει, μπορεῖ καὶ ἔπειτα ἀπ' τὴ πανθαῖα τῆς τροφῆς, ἕνας ὕπνος νὰ πρόσφερε στὸ μικρὸ μυαλοῦδάκι του τὰ ὑπαιότερα ὄνειρα...

Πρόκληση ἐξαίσιος, ...Σύριζο σπασίμο κάθε ἐπιφυλακτικῆς σκέψης, καὶ ὁρμὴ πάθους παραφοράς, μέθης ...μέσ' τὴν ἀπέραντη σιωπὴ καὶ μοναξιά τῆς νύχτας, γιὰ τὴν ἀπόλαυση αὐτῆς τῆς σπάνιας, γιὰ τὴν σωστὴν εὐδαιμονία.

Βέβαια εἶναι μιὰ ντροπὴ τοῦ ἀνθρώπου αὐτὸς οἱ κουδούνες καὶ ἀστραφτερές ἐπινοήσεις, μὲ τὸν αὐτοφωτισμὸ τοῦ μετάλλου τῆς, τὴ γαργαλιστικὴ ἐκροτὴ τῆς μυρουδιάς τοῦ δολώματος καὶ τοῦ καταγώδικου κρότου τῆς φάκας, πού θυμίζει τίς τιμητικὲς ριπὲς ἐνὸς στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος σὲ κηδεῖες, μὰ εἶναι κάτι τὸ ψυχολογικὸ μελετημένο στὴν ἀντιπάθεια καὶ τὴν ἀγανάκτηση πού ἔχει κινήσει, τὸ ἐπιδολεῖσιν, συχαμιερὸ καὶ ὀχληρὸ αὐτὸ εἶδος τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου.

Τὸ ποντίκι, εἶναι ὁ αἰώνιος προγραμματισμένος μας, ἀπὸ καμμιὰ θετικὰ προσφορά δὲν παρέχει στὸν ἀνθρώπου, καὶ ἡ ἀρνητικὴ ἐπιμονὴ του μᾶς σωρεύει κινδύνους.

Καὶ ἡ φάκα, ὅταν ὁ δαιμονόλογος αὐτὸς ἐτρώπωσε πανευτυχῆς, ἐνήργησε μὲ θετικότητα καὶ ἀκρίβεια ἐνὸς καλοῦ θερμόμετρου πού ὑπηρετεῖ τοὺς σκοποὺς του.

Στὴν ἀρχὴ λίγος τρόμος ἀπ' τὸν ἀπροσδόκητο κρότο, μιὰ ἀκόμη, ἀκόμη, — ἴσως καὶ νὰ μὴν τὸν κατὰλαβε — ἡ ἔλξη τοῦ χλωμοῦ τυριῶν, τοῦ παράξενου χρυσοῦ πού δαμασκηνόσ' ἀπ' τὰ ἐργαλεῖα καὶ σύνεργα τῆς στοματικῆς κοιλότητος μεταφέρεται στὴ φορητὴ σακούλιτσα τοῦ στομαχίου, γλυκαίνοντας καὶ ἀνταμιόθοντας τὴ λαίμαργία, πού μὲ τὴν θαμπερὴ τῆς διαπάσης τοῦ συνεπῆς καθολικὴ τῆ σκέψης, καὶ τὸ παρῶριμνε στὸ κορεσμὸ τῆς.

Κι ὅταν τὸ χρυσόφορο ὄνειρο ἐξαφανίστηκε... ἔλυσσε, διελύθηκε, χάθηκε ἀπὸ τὸ κρῦν ἀγκιστράκι... ὦ τότε, ἕνα ταγκέλι στεγνόν, ἕνα φρικτὸ ταγκέλι, ἀπὸ κείνα πού περνᾶν στὰ κρεσπολεῖα καὶ βαστοῦν τὰ σφαγμένα ζῶα... ἀλλ' αὐτὴ τὴν φορὰ ὅχι γιὰ τὰ ξένα σώματα, μὰ γιὰ τὸ δικό του, τοῦ φάνηκε πῶς αἰωρόνταν ἐπ' ἀπ' τὸ κεφάλι του...

Ἡ σκηνογραφία ἀλλάξε ἀμέσως. Νευρικότητα, ἀμνηχανία, ζάλη καὶ κίνηση, φωνὴ καὶ ἀπελπισία... Ἐνα παλάτι καὶ νὰ μὴ χωρᾷς μέσα... "Ὁχι ἐσύ... ἀλλ' ἡ ψυχὴ σου!..." Ἐτοῖ τοῦ φάνηκε!

Ἡ πόρτα... ἡ πόρτα... Ἡ ἔξερ πῶς οἱ πόρτες ἀμπαρῶνουν τοὺς ἀέρες, ἀσφαλίζουν τὰ κατώγια, κλείνουν μιὰ μυστικὴ νύχτα καὶ ἐξασφαλίζουν τὴ γαλήνη... εἶναι σὰν μιὰ γιαντρία στὴς ἐγνοῖες... Καὶ δὲν ἔξερ, δὲν ὑποπτεύονταν τὴ συγγένειά τους μὲ τίς ταρπόμενες... μὲ τὸ ἐφιαλτικὸ κατάνομο ἀντίκρυσμα κάποιων ἀνοιχτῶν ματιῶν μὲ τὸν τρόπο!... μὲ τὴ φρίκη!... μὲ τὴν ἄβυσσο τοῦ χάους!...

Καὶ δὲν εἶχε ἄδικο. Αὐριο, σὲ λίγες ὥρες, τὸ πρωτ',... μὲ τὴν θά ἔδινε ἐξετάσεις θανατιστικῆς τῆς ἰσσορροπίας του, ἐνῶ θὰ με-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4η Σελ.)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ νεότευκτον ΦΕΡΡΥ - ΜΠΩΤ

“ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ,”

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΜΗΝΑΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΝ ΚΑΙ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΝ

ΑΝΕΣΤΕΙΛΕΝ ΤΟΥΣ ΠΛΟΑΣ ΤΟΥ

ΛΟΓΩ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΤΟΥ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗ

ΝΕΑΠΟΛΙΣ - ΒΟΙΩΝ ΤΗΛΕΦ. (0732) 41.214

Τ Σ Ι Ρ Ι Γ Ω Τ Ι Κ Ο Ι Κ Α Υ Μ Ο Ι

ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΠΕΛΑΓΙΑ

ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

ΤΟΤΕ, ἦτανε λείε (ἐδῶ καὶ πενήντα τέσσα χρόνια) δύο μικρὰ ἀδελφάκια τὰ στερνοπούλια τῆς οἰκογενείας. Παίζανε πάντα μαζί. Θυμῶνανε, φιλιόνταν, δερνόντουσαν, καὶ ὅταν δὲν βλέπονταν γιὰ μιὰ μέρα, ἐφώναζε ἡ μεγάλη, (τρία χρόνια διαφορά) πούν ὁ μικρὸς μητέρα;

—Στὸ Κεραμάρι γιὰ νερό ἔλεγε ἡ μάνα. Ἐπαίρνε καὶ αὐτὴ τὴ σταμνοῦλα τῆς καὶ ἔτρεχε στὴ θρύση. Ὡς πού νὰ μεγαλώσουνε, ἡ πιὸ μεγάλη τους χαρὰ ἦταν ἡ θρύση τοῦ Κεραμαρίου, καὶ τοῦ Ἀμνηγιάλη, τὸ μεγάλο λαγαρόδι μὲ τὸ τρεχούμενο νερό, καὶ τὰ ξάγναντα γύρω ἀπὸ τὸ σπῆτι τους.

Σκολιταρούνια ἐφτά χρόνων ἐκείνη τεσσάρων ἐκείνος, τὸν ἔσερνε ἀπὸ πίσω τῆς καὶ στὸ σχολεῖο. Κι ἡ δασκάλα ἡ Κ. Μίνα, τοῦδαζε ἕνα σκαμνιάκι πλάι στὸ πρῶτο θρανίον κατὰ τὴν ἀδερφήν του. Στὸ τέλος ὅταν μοίραζε στίς μαθήτριες τὰ ἐνδεικτικά, τοῦδινε καὶ τὸ δικό του (σὲ ξεχωριστὸ κόκκινο χαρτί) μὲ... «ἀρίστα!» Τοῦ πήρνανε τὸν ἄλλο χρόνο πλάκα καὶ κοντύλι, τοῦ δέσανε σὲ μιὰ κλωστή νὰ μὴ τὸ χάνη. —Καυγάδες μὲ τὴν... μεγάλη! Ἡρθε ὁ καιρὸς πού χωρίζανε ἀπὸ τὸ σχολεῖο, ἔγινε αὐτὸς ἐξῆς χρόνων, γράφτηκε κανονικὰ στὸν «ἀρρέων».

—Τώρα μάλιστα! μοῦ ἔγινε καὶ ἀντρας! "Ὁχι νᾶρχεσαι μὲ τὰ κορίτσια. τὸν πείραζε ἡ μεγάλη. Καὶ κείνη ἡ Μαριγούλα... πῶς θὰ κάνη τώρα... χωρὶς ἐσένα!

—Μαμά, ἐγγύλιζε ὁ μικρὸς καὶ τὴν ἔπινε στίς μουνιές.

—Τ' εἶναι πάλι...

—Αὐτὴ μὲ πειράζει μὲ τὴ Μαριγούλα.

—Καλὰ — ἀστῆνε νὰ λέη. Εἰσαι μικρὸς ἀκόμα.

Τὴν ἔδερε ὅμως ἡ μάνα τῆς μιὰ μέρα, γιὰ τὴν ἄκουσε μὲ τ' αὐτιά τῆς. Τὸν εἶπε «Ἰούδα».

—Ἰούδας τὸ παιδί; Τούτῃ σου δίνω, τούτῃ σου χαρίζω.

—Μὰ ἦρθε καὶ σοῦ εἶπε, ὅτι, ἔφαγα ἀπὸ τὸ κωδὼν μπεντέ, ἐνῶ τρώει καὶ αὐτός, καὶ ἐγὼ δὲν μαρτύρησα.

Ἐβαλε ἡ μάνα στὸ πιὸ ψηλὸ ράφι τοῦ ντουλαπιῶν τὸ θάξο νὰ μὴν τὸ φτάνουν. Τὰ παιδιὰ βρήκανε πὶς ψηλὴ σκάλα. Βάζανε ἕνα μικρὸ τραπέζι κοντὰ, ἀνεβαίνανε. Σ' αὐτὸ ὀπῆρχε... ἀρμονικὴ συνεργασία! Σὲ λίγες μέρες πάει νὰ τρατάρη ἡ μάνα γλυκὰ, βρήκε πάτο τὸ θάξο. Πῶς γίνηκε; ἀπόρησε. Ἀνακρίσεις στίς μεγάλες. Ἐκείνες τέτοιο πράγμα; Ἀπὸ τὸ φόβο τοῦ ξύλου, ὁμολογήσανε καὶ τὸ δὴ.

—Νὰ αὐτὴ ἔσερνε τὸ τραπέζι ὡς τὸ ντουλάπι.

—Ἐγὼ βρέ, ἐσύ τὸ ἔσερνες.

—Ἐγὼ δὲν μποροῦσα εἶναι θαρὴ.

—Νὰ σὲ βοηθοῦσα ὅταν δὲν μποροῦσες ἕνα σπρωξιμάκι...

Νήστευε πατέρας καὶ μάνα ὀλημερῆς τοῦ "Ἀγ. Γεωργίου" τοῦ νηστευτῆ 29 Αὐγούστου. Τὰ δύο μικρὰ φαγωμένη χορτασμένα τὸ θράδυ εἶπαν πῶς θὰ νηστεύουνε αὐριο ὅλη μέρα. Δὲν θὰ θάλουνε οὔτε νερό στὸ στόμα τους. Μόλις ξυπνήσανε ἀρχίσανε. Οὔτε νερό! ἔτσι; Συμφωνήσανε. Μένανε στὸ κρεβάτι. Εἶπανε, ὅτι ὅταν εἶναι ξαπλωμένοι ὁ ἀνθρώπος, δὲν πεινάει, καὶ τότε κοιμόντουσαν τότε τσακώνονταν. Κατὰ τὸ μεσημεράκι ἦταν εὐχαριστήματα. Ἐ, πέρασε ἡ μισὴ μέρα. Σὲ λίγο ἀρχισε ἡ μεγάλη νὰ ρωτᾷ.

—Ἐρεῖς τί ὥρα βασιλεύει ὁ ἥλιος; καὶ κοίταξε ἀπὸ τὸ παράθυρο.

—Μπα μεσουρανίς εἶναι. Ἀπάντησε ἡ ἴδια μελοχολικά. Ἐναπέσανε στὸ κρεβάτι.

—Ἀμὰν πιά αὐτὸς ὁ ἥλιος πα-

ραμιλοῦσε ἡ μεγάλη λὲς καὶ καρφώθηκε κειδὰ.

—Μπὰς καὶ δὲν βασιλέψει σήμερα; ρώτησε ὁ μικρὸς τὸ θράδυ ὅμως θὰ φῶμε ἔ;

—Μὴ μοῦ τὸ μελετᾷς μωρέ, κοίμησου σοῦ λέω. Γύρισε ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά. Πήγαινε νὰ κλείσῃ μᾶτι, δὲ τὸ κατόρθωνε. Ἐβόλεπε στὸ ἀπέναντι ράφι, τὸ μεγάλο θάξο μὲ τὸ μέλι.

—Τὸ βλέπεις σκούνησε τὸ μικρὸ. Ἐ καὶ νᾶχαμε δυὸ φέτες νὰ ἔτσι χοντρές, θλασερὸ ψωμί, λείε, πασαλειμμένο! Τρέχανε τὰ σάλια τοῦ μικροῦ. Εἶδανε ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο.

—Μωρὲ ἀκούνητος εἶναι ὁ ἥλιος.

—Τὸν ἄτιμο λείε ὁ μικρὸς.

—Ἀχ, ἀναστενάζει ἡ μεγάλη.

—Ἐγὼ νὰ σοῦ πῶ τὸ θράδυ ὅταν βασιλέψῃ ἐγὼ θὰ φάω μέλι μπόλικο σὲ τρεῖς φέτες ψωμί!

—Κι ἐγὼ μὲ τέσσερις λείε ὁ μικρὸς, πού πῆγε νὰ μαζέψῃ τὰ σάλια του, καὶ κοντιλίστηκε.

—Θὰ πάθης τίποτα τοῦ λείε ἐκείνη; μὴν ἀρρωστήσης. Ἐρεῖς τί λέω ἐγὼ; Ἀν φᾶμε λιγάκι νὰ τόσο δουλάκι νὰ μὲ τὸ μικρὸ δακτυλάκι μας θάνα ἀμαρτία;

—Μπα γιατί... ὅταν εἶναι λίγο;

—Νὰ μὲ ἐσύ θὰ τὸ μαρτυρήσης τοῦ λείε...

—Ἐγὼ; Ὁχι! Σοῦ τὸ ὀρκίζομαι καὶ τῆς φίλης σου. Πῶς νὰ γίνῃ τώρα πού εἶναι ἀψηλὰ καὶ δὲν τὸ φθάνω. Κάνανε σχέδια.

—Νὰ σύρουμε τὸ τραπέζακι λείε ἡ μεγάλη, καὶ νὰ θάλωμε καὶ πάνω τὸ σκαμνί ἔ;

—Τὸ βρήκαμε φωνάζει ἐνθουσιασμένος ὁ μικρὸς.

—Σὺπα βρέ μὴ μᾶς ἀκούσουνε!...

Ἐγινε ἡ ἐπιχείρηση, πέτυχε, κατέβηκε τὸ θάξο στὸ τραπέζι τ' ἀνοίξανε.

—Μὲ τὸ μικρὸ δακτυλάκι λείε ὁ μικρὸς, τί θάξεις ἐσύ τὸ μεγάλο; σὲ λίγο θὰ γινόνταν καυγάς.

Ἐμφανίζεται ἡ μεγάλη, καὶ νᾶτην σὲ λίγο μὲ δυὸ φέτες ψωμί καὶ μ' ἕνα μαχαίρι, τὸ χώνει στὸ θάξο πασαλείβει τὰ ψωμιά. Νὰ φάει καὶ μὴ μιλάς. Τὸ χρόνον ὅμως πού θάμαστε πὶς μεγάλα θὰ νηστεύουμε ἔτσι; λείε στὸν ἀδελφὸ τῆς.

—Μὴν τὸ ξεχάσουμε, τῆς ἀπάντησε μασουλίζοντας ὁ μικρὸς.

Ἦτανε μεγαλοῦτοια πιά ὅταν δὲν εἶχαν σχολεῖο, μανία τους νὰ πηγαίνουν μὲ τὸν πατέρα τους στὰ ξωκλήσια νὰ λειτουργοῦν. Παρέα τους ἦταν πολλὰς φορὲς, καὶ τὰ δυὸ γειτονόπουλά τους, ὁ Χαράλαμπος καὶ ὁ Κώστας τῆς Ζωῖτσας καὶ ὁ Μανώλης, πού ἦτανε τὸ ταχτικὸ μαχαταροῦν τοῦ παπποῦ του, τοῦ παπᾶ-Μηνᾶ (ἔφυγε αὐτὸς μόλις πρὸ ἕνα μῆνα γιὰ τὴν Αὐστραλία).

Τὰ παιδιὰ μεγάλωναν, καὶ ὀγῆκε στὴ μέση ἡ Αὐστραλία. Σκέψις στὴν ἀρχή, ὅστερ' ἀπόφαση. Ἡ μεγάλη θὰ πάη στὴν Αὐστραλία. Τὴν καλοῦν τ' ἀδερφία τῆς. Ἐκεῖ θ' ἀποκατασταθῇ, μ' ἕναν καλὸ Τσιριγώτη. Κι ἦταν ἡ μεγάλη δέκα πέντε καὶ ὁ μικρὸς δώδεκα.

Ἀξέχαστος ἦταν ἐκεῖνος ὁ χωρισμός. Ὅλη ἡ οἰκογένεια, ἀπόγευμα στὴν Ἀγία Πελαγία.

—Πότε θάρῃ τὸ θαπὸρι;

—Λένε μεσανύχτα... κειδὰ, μπρὸς πίσω.

“ΚΥΘΗΡΙΟΥ.”

—Παναγία μου τέτοια ὥρα λείε ἡ μάνα. Νύχτα πῶς θὰ μπαρκάρουνε;

—Μπα καλὲς δύο - τρεῖς νὰ τὸ περιμένῃς καὶ βλέπουμε' λείε ὁ θαρκαρῆς ὁ γέρο Λισαῖος μὲ τὴ δύνατὴ φωνῇ πού ἔκανε πάντα τὸν ντελάλη. Δὲν πάτε κειδὰ στοῦ Καφάνη νὰ ξαπλώσετε; Θὰ τὰ πάρῃ ὁ ὕπνος τὰ παιδιὰ...

Τὰ δυὸ μικρὰ ἦταν ἀχώριστα. Εἶχαν δυὸ - τρεῖς ἡμέρες πού δὲν καυγαδίσανε καθόλου. Ἐ! ἦταν καὶ μεγάλα πιά.

—Ξαπλώσανε στοῦ Καφάνη τὸ ἀνῶ. Εἶχε πολλὰ κρεβάτια' ἄλλοι σὲ καρέκλες. Βουλευτήκανε' τὰ δυὸ μικρὰ κοιμήθηκαν μαζί. Εἶπανε, εἶπανε, ὡς πού τὰ πῆρε ὁ ὕπνος. Μόνο τὸ κύμα πού ἔσπαζε στὴν ἀμμουδιά ἀκούγότανε στὴν ἀρχή, καὶ αὐτὸ τὰ νανούρισε. Ποῖς ξέρεῖ τί νὰ λήγῃ τὸ κύμα. Πότε θὰ ξαναταμῶσουνε, ἂν ξαναῖδωθοῦν ἄραγε τὰ δυὸ ἀδερφάκια πού χωρίζανε.

Οἱ γονεῖς κλαίγανε. Σπάρανε ἡ καρδιά τους. Ὅλα τὸ μεγάλα παιδιὰ τους ἦτανε στὴν Αὐστραλία. Ἀχ! αὐτὴ ἡ Αὐστραλία. Δὲν ἤξεραν πῶς νὰ τὴν πούν. Καλὴ, κακὴ, πανεύτρα, ἐξουαλίστρα! Πῶς, πῶς; Ἀχ νὰ μὴν ὑπῆρχε. Δὲν ἤθελαν καὶ νὰ τὴν καταραστοῦν! Κι ἄξαφνα ἡ φωνάρα τοῦ Λισαίου.

—Τὸ ὁ βαποροῖ...!

Φῶτα ἀπὸ τὸ Διακόφτι μεριά. Τὸ εἶδαν ἔρχεται.

—Πῶς νὰ τὰ χωρίσουμε τώρα; λείε μὲ κλάματα ἡ μητέρα. Τὰ χαίδεψε. Ἀγκαλίσσα καὶ τὰ δυὸ. Τὰ φίλησε. Τὰ σκούνησε.

Ἐκείνη ἀνασηκώθηκε πρώτη.

—Τ' εἶναι μητέρα;

—Τὸ ὁ βαποροῖ...! ἔξανακούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ Λισαίου.

—Ἀ ἔρχεται; ρώτησε ἡ μεγάλη.

Ἀγκάλιασε τὸ μικρὸ τῆς ἀδερφάκι, τὸ φίλησε, τὸ ξύπνησε, τὸ πῆρε στὴν ἀγκαλιά τῆς.

—Τί; εἶπε ὁ μικρὸς.

Κανείς δὲν τοῦ ἀπάντησε.

—Φεύγεις; τὴ ρωτᾷ.

—Ἀγόρι μου κλάματα.

—Ὅλοι κλαίγανε.

—Μὰ γιατί; φεύγεις; ρώτησε τὴν ἀδερφήν του.

—Δὲν ξέρω, δὲν θέλω.

Κατεβήκανε. Μαζεύτηκαν γύρω ἀπὸ τὸ πηγάδι τοῦ Καφάνη. Ἦτανε κόμπος. Νέα παιδιὰ πού θάφευγαν γιὰ τὴν Αὐστραλία.

Ξεκίνησε ἡ θλιθερὴ λιτανεία μὲ τὰ θαμπὰ λαδοφάναρα μπροστὰ γιὰ τὸ κυμοθάλασσο. Οἱ γονεῖς πνιγμένοι στὰ δάκρυα. Ἐκεῖ θὰ σήκωναν τοὺς ἐπιβάτες στοὺς ὅμους τους οἱ θαρκαρῆδες, γιὰ νὰ τοὺς ρίξουνε στίς βάρκες!

Ἀκούστηκε τώρα πὶς δυνατὴ ἡ φωνάρα τοῦ Λισαίου πού σκέπασε τὸ σφύριγμα τοῦ θαποριοῦ...

—Τὸ ὁ βαποροῖ!!!

.....

ΤΩΡΑ, ὁ μικρὸς ἀδελφός, περιμένει στὸ ἴδιο μέρος πού χώρισαν στὴν Ἀγία Πελαγία, τὴν μεγαλύτερη ἀδελφήν του. Δὲν θέλουμε νὰ τοὺς ποῦμε γέρους, σκληρὴ — πικρὴ ἡ λέξη. Εἶναι νέοι... ἀλλὰ μεγάλῃς ἡλικίας ἀπὸ ΤΟΤΕ ὡς ΤΩΡΑ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4η Σελ.)

ΙΚΑΡΟΣ

BIBLIA - ΔΙΣΚΟΙ

ΒΟΥΛΗΣ 4, ΑΘΗΝΑΙ

ΤΗΛ: 3225-152

Λογοτεχνική «Φωνή»

ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ ΣΤΗΝ ΑΓ. ΠΕΛΑΓΙΑ

(Συνέχεια εκ της 3ης Σελ.)

φορτώθηκε στους ώμους τους, μισός αιώνας!

Με το αεροπλάνο έφθασ' εκείνος από την Αθήνα στο Τσιρίγο. Τ' άνοιξε το θάλασο, ν' ανταμώσουνε στο μέρος που χωρίζανε.

Πλευρίζει στο μύλο το θαύμα. Κατεβάζει σκάλα, ανεβοκατεβαίνουν οι επιβάτες τους. Τα μικρά θαμπα λαδοφάρνα τάδιωξαν οι μεγάλοι γλόμποι του ηλεκτρικού. Κάνουν τή νύχτα μέρα. Και τότε και τώρα γύρω στα μεσάνυχτα. Άγκυαλιστήκαν' συγκινημένοι δεν μπόρεσαν τίποτα να πουν. Δακρυομένοι προχωρούν στο μουράγιο. Άς σήση τώρα πιά του μισομού τους ο πόνος.

—Μας άξιώσε ή Μυρτιδιώτισσά μας, λέει εκείνη με κλάματα. Πρέπει νάχωμε μεγάλη εύγνωμοσύνη!

Ίδιο το πηγάδι του Καψάνη. Καθίκανε στο Τσαρδάκι. Γύρω τους λιγοστοί τους γνώριζαν. Φευγάτοι για πάντα οι μεγάλοι άνθρωποι της εποχής τους. Άπό χρόνια πολλά ο γέρο Λαϊσός ο γέρο Καψάνης. Ο γιός του τώρα διάδοχος πιά καλός από τον πατέρα. Τους βλέπει σαν συγγενείς. Πρώι πρώι φεύγουν για το χωριό τους. Πριν απ' όλα το προσκύνει στον τάφο των γονιών τους. Κι' οι δυο πεθαμένοι από πολλά χρόνια. Σκύβουν φιλάνε το μαρμάρину τάφο τους' κλαίνε.

—Άπό τον καιρό του ξενιτεμού άδάστατος ο πόνος τους. Πέθαναν πριν την ώρα τους, είπαν.

Τρέχουν ύστερα στο πατρικό τους σπίτι. Βρίσκουν εκεί μακρυνοούς συγγενείς. Μπήκαν στα δωμάτια, βγήκαν στους μπότζιους' όλα τους φάνηκαν τόσο μικρά!

—Νά! Θυμάσαι του λέει το ντουλάπι που τρώγαμε κρυφά της μάνας μας το γλυκό;

—Και το ράφι της λέει που κατεβάσαμε το βάλο με το μέλι, του Άη - Γιάννη του νηστευτή; Τώρα τα φτάνανε χωρίς σκαμινιά, χωρίς τραπέζια...

—Μου φαίνεται πως όλα μικρήγανε και το σπίτι, και το χωράφι άπό πάνω, και τα δέντρα, λέει εκείνη, και ή έκκλησία μας συμπληρώνει αυτός, θυμάσαι τότε πόσο μεγάλη ήτανε;

—Άμ' ή γειτονιά!! Πούναι ή θεία Ζωΐτσα ή πανέξυπνη, ο μπάρμπα Γιώργης ο Ροϊδινός με τις θαλασσινές Ιστορίες του, ή Ποιητή, ή Δημητρώ, ή Φιορέντζα, ο Γιώργης ο Καθαρός, όλοι μετακομίσανε... στο νεκροταφείο!

—Και τα γειτονόπουλα που παίζανε, θυμάται εκείνος. Όλα σκορπίσανε. Στην Αυστραλία ο Μανώλης, ο Χαράλαμπος ο Ροϊδινός καπετάνιος, ο Κώστας της θείας Ζωΐτσας (Θεός χωρέστον πέθανε πέρσει στον Πειραιά), κι' ο Μηνάς ο Καθαρός (χρόνια πεθαμένος στην Αυστραλία). Άντάμα πάνε χαρά και λύπη! Τρέξανε στα λαγκάδια. Στις δρύες, στο Κεραμίρι, στο Άμην-γαλτή, που παίρνανε με τις σταμνούλες τους το νερό, στα χωράφια, στα περιβόλια. Κι' άξαφνα μιά έκπληξη! Ο Μανώλης!! Πότε ήρθε άπό το Μπρίσμπαν! Μας βάζει τις φωνές κρυμμένους στις ψηλές φασολιές στο περιβόλι του Πατήλα. Ποιός; Ο Μανώλης συνομιλικός φίλος έγγονός του Παπα - Μηνά, το μαχαταρώνι του.

Άπό μικρός κι' εκείνος φευγάτος!

Εάνηγε ή παρέα των μικρών παιδιών, και τότε και τώρα... συνομιλικοί. Άρχισε τις έκδρομές σ' ολόκληρο το νησί. Όρμητήριο ή Άγια Πελαγία.

Στόν Άμην-γαλτή έν' απόγευμα στο μεγάλο λαγκάδι, πιά κάτω άπό τα δυο γεφύρια συναντήθηκαν με πέντ - έξη παιδιά. Συνοδός τους μιά καλοφτιαγμένη εύγενικά γρηά. Τους Καλησπέρισε. Τήν παλησπέρισαν. Καταγέγηχανε. Ποιά νάναι; το κατάλαβε μιά περαστική.

—Η κυρά Μαρτιούλα με τα έγ-

γόνια της, τούς είπε.

—Κι' έσεις νάχω καλό ρώτημα; λέει ή γιαγιά.

—Άχ! Άχ! Η Μαρτιούλα σου άδελφούλη μου! και τόν πιάνει σφιχτά απ' το μπράτσο σκασιμένη στα γέλια. Θυμάσαι που σε πείραζε και θύμωνες; Τους κατάλαβε κι' αυτή!...

—Μωρέ, έσεις είσατε; Άνοιξαν την άγκυαλιά τους φιληθήκανε.

—Νά που φιληθήκαμε επί τέλους, λέει εκείνος...

Σάν νά κοκκίνισε ή Μαρτιούλα. Έγινε άξαφνα μικρό κοριτσάκι. Τά θυμήθηκε όλα, δάκρυσε.

—Είχα φαίνεται πολύ γούστο μικρός της είπε. Ήξερα νά διαλέγω. Και της χάιδεψε την πλάτη.

—Γεράσαμε καημένο μου.

—Σούτ μή λές τέτοια λέξη, και την έχω σήσει άπό το λεξικό μου. Όλοι τους παρέα κάτσανε στο κέντρο του Άμην-γαλτή.

Πόσο αλλοιωτικός ο κόσμος. Πληγυμύρα ντουινιάς όλο το τσιρίγο. Βιολιά, λαγούδα και ψαρομύτικες και κλαρίνο, ολόκληρη όρχήστρα! Κέφι, χορός, άστεια, γλέντι, φαγοπότι. Τα νιάτα γλεντοκοπούσαν, οι μεγάλοι χαίρονταν. Η πιά εύθυμη νότα της ζωής του νησιού.

Κάθε μέρα κι' άπό μιά έκδρομή. Μυρτιδία ή Ιερή κοιλάδα της θρησκείας του, Άγία Μόνη ο φωτεινός Όλυμπος του. Χώρα, Καψάλι, Μυλοπόταμος, Αύλαίμονας, Διακόφτι, άεροδρόμιο, Ποταμός, πήρανε πολλές φορές σβάρνα ολόκληρο το νησί τους. Και με κατανύξη στις παιδικές αναμνήσεις τους' σειρά τα έρρημοκλήσια ή ξανανοιγμένη παρέα. Στόν Άη - Γιώργη, Άγία Πατρικία, Άγιο Προκόπη, Πλατεία — Άγιος, και στο τέλος ή μεγάλη έκδρομή. Φανάρι. Άγιος Νικόλαος, ή μέρα ολόκληρη, ήμέρα σημάδιακή. Ξεκουραστήκανε στο φανάρι: ύστερα με τα πόδια μιά ώρας δρόμος κατάρτα, ως κάτω στον Άγιο Νικόλα στην Άμμο. Άνάφανε κεριά. Ο πρσος Άγιος (ήδια ή ώραία εικόνα του όπως την άφήςανε έδω και πενήντα χρόνια) τούς χαμογελά. Τού φάλανε: «Κανόνα πίστεως, και είκόνα πραότητος...». Γυρίσανε στο Φανάρι.

—Ξεκουραστήτε κι' έλάτε νά φάμε' τους λέει ο επιστάτης — Φαροφύλακας, παλινός τους συμπαθητής στο Δημοτικό.

—Μπα λένε. — Και ποιός σου είπε πως κουραστήκαμε; Άλήθεια κανείς! Κι' ο Μανώλης θυμήθηκε πως πέρσει στην Αυστραλία κόντεψε νά πεθάνη άπό έμφραγμα!

Κάτσανε στο πλούσιο τραπέζι του παλιού τους φίλου. Και τί δεν τούς είχε!

Άπλώσανε ύστερα όλοι τους στα γύρω.

—Άπό φαί χορτάσαμε λέει ο Μανώλης, νά βλέπωμε δεν θά χορτάσωμε ποτέ. Πόσο κακό μακρυά φαίνόταν ο Άγιος Νικόλας! Τά θουναλάκια με τούς χαμηλούς θάμνους. Τά θράχια που τάπλενε το κύμα στην άπό δώθε θάλασσα. Τό Έλαφονήσι άπάναντι με τα μενεξεδένια θουνά της μεγάλης στεριάς, κι' ο Κάβο Μαλγας άπό πέρα! Τί ξάγναντο τί άτμόσφαιρα! Κάντιο άέρας κι' ούρανός, μυρίζει φασκόμυλο και θρούμπη. Σκόρπισαν οι άλλοι γύρω άπό το Φανάρι. Οι μέλισσες πετούσαν στα πόδια τους, μάζευαν θυμάρσιο μέλι.

Εκείνος κρυφά, άνέθηκε τις δύσκολες σκάλες του Φαναριού ως πάνω ψηλά στον έξώστη. Πιά πάνω δεν μπορούσε. Ήταν ή σκεπή του Κόσμου, ο καταγάλανος ούρανός. Τί ύψος άλήθεια! Τους έδλεπε κάτω μικρούς. Βαπόρια περνούσαν στο στενό γαλάζιο μπουγάκι. Τό αεροπλάνο, τής γραμμής περνούσε άπό πάνω του. Μόλις έτσι νάκανε το χέρι του, και θά τζοφανε.

Κάτω ένας τρούλιτας πετάχτηκε άπ' τα πόδια τους. Ξαφνιαστήκανε. Τό ντόπιο πουλί, έκανε τα τσαλίμια του στον άέρα, πέταξε ψηλά, έφερε

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

Ο ΜΠΑΡΜΠΑ - ΜΑΝΩΛΗΣ

Ο Γιάννης Γ. Σοφίος, είναι κι' αυτός ένας άπό τούς χιλιάδες Τσιριγώτες που ξενιτευτήκαν, στην μακρινή Αυστραλία, για κάτι καλύτερο άπό κείνο που δίνει το Νησί μας. Έμεινε χρόνια εκεί, αλλά ή νοσταλγία για την γή που γεννήθηκε υπερίσχυσε, και κάποια στιγμή γύρισε.

Μερικοί τόν θεωρούν ιδιόρρυθμο, άλλοι έξωπραγματιστή, όμως, όλοι δέχονται ότι είναι καλοπροαίρετος και σωστός στις σκέψεις του για το Νησί μας που χάνεται.

Με το παρακάτω γραφτό του, άποκαλύπτει, πλούσιο συναισθηματικό κόσμο αλλά και ταλέντο άφηγητικό αξιόλογο που συγκινεί τόν αναγνώστη, και ζή μαζί του τις σε όλους μας γνωστές σκηνές των χωριών του Νησιού μας.

ΤΡΙΤΗ πρωί, 16 Μαρτίου, 1945, το πρώτο πρωί που σηκώθηκα άπό το κρεβάτι του πατρικού σπιτιού, και άντικρύζοντας το στοργικό φίλτρο της μάνας, ύστερα άπό 19 χρόνια χωρισμού της ξενιτειάς τα είδα όλα διαφορετικά, όλα άλλαξαν, μόνο τ' άψυχα έμειναν τα ίδια για νά μου θυμίζουν και νά με φέρουν πίσω στα παιδικά χρόνια...

Πήρα το δρόμο άπό το σπίτι, μέσα άπό τα στενά σοκάκια που ή κάθε πέτρα τους, ή κάθε γκαρμισμένη περιβολίστρα που κάποτε κρεμόνταν γαρυφαλίνες και κάθε είδους άνηθ, μου θύμιζαν τα όρατα νεανικά χρόνια, τα άμέριμνα και ήσυχα άπό σκέψη άποδημίλια. Βλέποντάς τα τώρα με πόνο, με λαχτάρα, σαν λείψανα και με μιά άθελγη τύψη αισθάνθηκα τόν έαυτό μου σαν λιποτάκτη, που άφησε μιά τίμια, μιά στοργική μάνη, που μ' άνάσταινε, με κάθε ιδανικό και κάθε τίμια σκέψη που λέγεται πολιτισμός, και με κερφάλι άνασταταμένο, θαδίζοντας έφθασα στο καφεείο που θά έβρινα ένα μικρό ξιθάσμα, ένα μικρό χαρτί-ζήλκι σε κάποιο πατέρα που το έστελνε ο γιός του ύστερα άπό τριάντα χρόνια χωρισμού. Και πριν άκούμα τόν συναντήσω, στο μυαλό μου σαν βολίδα πετούσε ή ζωή αυτού του

γύρω στην κορυφή του φαναριού το χαρούμενο τραγούδι του, σαν κάτι νάθελε νά του πη. Με άγαλλιση άκουγε αυτός το γνώριμο καλαϊδίημά του. Μιλούσανε λές στα ύψη οι δυο τους παλαιοί γνώριμοι και πατριώτες:

Άγαπημένε μου τρούλιτα έαυτέ μου... παραμιλά!...

—Μά γιατί φεύγετε άπό την πατρίδα μας τόν ρώτησε το πουλί.

—Δέν ξερούμε, δέν θέλουμε, είπε και φαινόταν μετανουιμένος!

Κόδει δεύτερη βόλτα το πουλί γύρω άπό τόν έξώστη.

—Προφθάστε νά γυρίσετε!

—Τρίτη βόλτα το πουλί.

—Άδικα κυλά ή ζωή σας μακρυά άπό μās...

Έπέταξε πέρα και χάθηκε στ' άντικρυνά θουνά...

Κατεβαίνει συνεπαρμένος άπό τις σκέψεις του τις διηγείται στους άλλους, το διάλογο με τόν τρούλιτα, με τόν έαυτό του, με τή φωνή της γλυκειάς του πατρίδας, παίρνει θαθείς άναπνοές, άφήνει στεναγμούς, άνακουφισής, χαράς, ήπιε Πατρίδα μέθυσε...

—Νά είπε ο Μανώλης ένθουσιασμένος όπως τά είπε ο Τρούλιτας κι' ο έαυτός σου, έτσι είναι, μίλησε ή φωνή της Πατρίδος μας. Τί θέλετε στην ξενιτειά τόσα χρόνια προφθάστε νά γυρίσετε, άδικα κυλά ή ζωή σας μακρυά άπ' έδω. Και συνέχισε.

—Σας τ' όρκίζομαι θά γυρίσω γρήγορα πολύ γρήγορα και θά χτίσω σπίτι σ' ένα ξάγναντο και θά ξαναρίξωω στον τόπο μου, και δέν θά ξαναφύγω, και θά γίνω ένα με τόν Τρούλιτα με τήν ψυχή του νησιού μου και... με το χώμα του.

Ο ΚΥΘΗΡΙΟΣ

Του ΓΙΑΝΝΗ Γ. ΣΟΦΙΟΥ

μάτια του και προσφέροντας το τρεμάμενο γέγικο χέρι του προσπαθεί νά με γνωρίσει. Το θαρ' όμως θούρ-κωμα στα μάτια του σκεπάζει και αυτό το μικρό και έξαντλημένο φως του.

Λέγοντάς του ποιός είμαι του δί-νω το τσέκ άπό το γιό του άπό την Αυστραλία. Ένα μεγάλο εύχαριστώ και μερικά ξεψυχισμένες λέξεις.

Μ' έσωσε! Θά θρουν για νά με θάψουν...

Και τραβώντας με το ραβδί του το άδύνατο κορμί του χάθηκε στη γωνία του σοκκαίου πηγαίνοντας νά κλεισθεί στο άγαπημένο του κο-νάκι.

...Πέμπτη πρωί, ή καμπάνα του χωριού δίνει το σύνθημα του μηνύ-ματος ότι κάποιος φεύγει για πάν-τα άπό κοντά μας. Σε λίγα λεπτά όλοι μαθαίνουμε ότι ο μπάρμπα-Μανώλης τελείωσε τόν προορισμό του στη γή και πήγαινε ν' άναπαυθεί...

Άλλη μιά πόρτα κλείνει, άλλο ένα χάλασμα προστίθεται στα τόσα άλλα του ρημαγμένου νησιού...

ΓΙΑΝΝ. Γ. ΣΟΦΙΟΣ

ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ

(Συνέχεια εκ της 3ης Σελ.)

ταφέρονταν ή φάκα άπ' το γελαστόν και έκδικητικόν άνθρωπο γερμένη. κι' αυτό θά γατζωνόταν πονώντας στα νύχια του γιά το συγκαταμένο του... τραγικός άκροδάτης, έτοιμος στη μοναδική στιγμή του άνοιγματος της πόρτας νά τοξευθ ή σαν βολίδα, — πράγμα που πολύ δύσκολο άπό την καθηλωμένη πολύωρη αδρά-νεια και το μυϊκό κλονισμό του — για νά άποφύγη την ηλεκτρισμένη γάτα, που με νύχια και δόντια και προπαντός μ' ένα μικρό, άλλ' άπε-ραντο σπήλαιο άνοιγμένο, θά το πρό-σμενε, καλόμεντη προσφορά του κυ-ρίου της.

Ω αυτό το άνοιγμένο στόμα της γάτας, στη κεραμιδιά άπαίσια άπο-χρωσή του, με τις άνισες αίχμες των φιλιτισέντων δοντιών που θά μη-γόνταν στις σάρκες τους για νά το παραλύσουν, και με την κακότρο-πια μορφή της, σχεδιασμένη στη φαντασία του με τα βλοσυρά έξο-κόμενα μάτια, τις ζαρωματιές της μύτης και τα διασταλμένα μουστά-κια με την έπικουρία της στάσης άκόμη των ποδιών της, πόσο επίμο-να το τυραννούσαν!

Η νύχτα λοιπόν περνούσε, άσχη-μη, φοβερή, έπιθανάτια. Κι' ή αυ-γή που έσκαζε, ίσως νά μ' ήν ρόδιζε, μ'ά νάταν μιά αίματινη λουρίδα που άπλωνε σαν μαυροκαπτική τραχη-λιά κόκκινη στο μαύρο ντομινό της... Τά όήματα του ανθρώπου άκούστη-καν βαρειά, παγερά, έπικηδέα...

Με την άκρίθεια της φαντασίας του που τά είχε προβλέψει, ή φά-κα σηκώθηκε γερτά. Έξω... ώ έ-ξω, τί φως! τί σπατάλη γαλάζιου κρουσταλλικού άέρα, τί διαύγεια!... Τί ώραία που ζούν οι άνθρωποι, τί καλά γεύονται!... Πόσο τυχερά τά μάτια τους!...

Και τώρα μιά μικρή καρδιά χτυ-πούσε!... Έπαρξη ήταν κι' αυτή. Μέλος του ζωικού βασίλειου. Συνα-δελφος τ' ανθρώπου στο μόχθο του περάσματος του καιρού...

Άδυσώπητη μοίρα!... τί κανείς; Πού φιλιάζει ή έκδίκηση και ξε-πετιέται σαν ξεναρκωμένο φίδι;

Μά που επί τέλους με πηγαίνει αυτός ο άνθρωπος; Μικρή αναθάρ-ρηση στη κουρασμένη καρδούλα.

Καμιά γάτα δέν φαίνεται κι' ο ήλιος τραγουδά. Ναι τραγουδά. Με αυτό το τραγούδι μαγεύει άσφαλώς τούς ανθρώπους. Νά γιατί οι άνθρω-ποι είναι καλοί. Τις νύχτες και τις συνεφίδες γίνονται κακοί, μās σαν

έδω ή ήλιος τούς μεθ' Ξεχνούν τις κακίες, άπλώνει πέρα για πέρα μέ-σα τους ή καλωσύνη και ζούν μετα-ξύ τους ήσυχα, άδελφωμένοι, γλυκά. Άλλάζουν «καλημέρες» όταν συναν-τιώνται, πονούν για το παραμικρό κακό. Υπολογίζουν νά μ' ήν πατή-σουν ούτε ένα μυρμήγκι που στο κά-τω κάτω αυτό δέν έχει σταλιά κρε-ατάκι!... αίσθητήρια!... Ίσως νά το άρέσω στην ταραχή μου, στο φόβο μου...

Ο άνθρωπος είναι ή σκάλα του θεού.

Έπειδή ο θεός δέν θά μπορούσε νά νοιαστή άπ' εύθείας και για μās έδωσε ένδοξιάς μας τόν άνθρωπο.

Νά τώρα μέχει άφήσει στη φάκα κάτω. Ο δρόμος είναι στενός με ά-σφαλο και πεζοδρόμιο. Δέν είναι κάμπος με χλόη κι' άγριολούλουδα. Μά τί σημασία; Έκαμε κι' όλας το σχέδιο. Έγώ θάκούουθώ το ρεϊθρο. Πού νά πήγε;...

Α! νάτος έρχεται!... τόν ακολου-θούν και μερικά παιδιά και κρατά στα χέρια του ένα μπουκάκι με μπλε ύγρό. Θά με κεράσει φαίνεται με ποτό. Τί καλοί που είναι οι άνθρω-ποι κι' έγώ πόσο άδικα έτρεμα!...

Μ' έπιασε τάχατε άπό περιέρ-γεια. Ίσως νάχουν πλήξη. Φυσι-κό είναι όταν ζούν με γάτες και σκυ-λιά μόνο. Μήπως δέν μοιάζω σαν πουλάκι; Δέν είμαι μικρό σαν εκεί-να και γοργό σαν τήν άστραπή;

Σκύβουν όλοι τους έπάνω μου. Με ραντίζει, ...τί είναι αυτό, άνάβει ά-κμήν ένα σπέρτο.

Ω! θέλουν νά μου προσφέρουν έ-να ζωτικό θέαμα, που νά το διηγη-θώ κατόπιν στα άλλα ποντίκια. Θέ-λουν νά μάθω τί είναι θρίαμβος!...

Ω θέ μου! Πόνοι, ...πόντοι, ...κα-πνοί, δέν βλέπω, ... Πονώ!... Πονώ, όλο καίγομαι!...

Κ' ή φωτιά έτρώπανε στους έλευ-τερωμένους άπ' τις τριές πόρους, σφηνώνοντας όλο και πιά θαθεία. Και το σφριγγλό ποντίκι άπέμεινε ένα καρδουνομένο σήμα, άφού πε-ριέφερε το λοφίο της φωτιάς, σε τρεις τέσσερες διαστικές κι' άπεγνώ-σμένες βολτίτσες μέσα στη φωτιά.

Τά παιδικά συναισθήματα δέν θά-θουν ίσως εκείνη τή στιγμή που είδαν το θέαμα αυτό. Η μνήμη, ή ή συνείδηση το άπετύπωσαν όμως και νά τώρα έπειτα άπό αρκετές δεκαε-τηρίδες που το θυμώμαι.

Τί σκληρότητα για ένα άτυχο πον-τίκι!...

MIX. K. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐπειδὴ πολλοὶ συμπατριῶται μας εἰς Κύθηρα καὶ τὸ ἐξωτερικόν, συζητοῦν, σχολιάζουσιν καὶ διερωτῶνται, περὶ τῆς δραστηριότητος τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Κυθηραϊκῶν Σωματείων, παραθέτομεν κατωτέρω, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πραγματοποιηθείσης Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν, πλήρη ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου αὐτοῦ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1975, ὡς ἐξετέθη ἐν τῇ Γεν. Συνελεύσει, ἣ ὁποία ἔλαβε χώραν τὴν πρωτὰν τῆς 8ης Φεβρουαρίου εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Κυθηραϊκῆς Λέσχης Ἀθηνῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν θεωρεῖ ὑποχρέωσίν του ὅπως μὲ τὴν λήξιν τοῦ ἔτους 1975, ἣ ὁποία συμπύκνει καὶ μὲ τὴν λήξιν τῆς θητείας του καὶ πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν παρισταμένων εἰς τὴν Γεν. αὐτὴν Συνέλευσιν μελῶν τοῦ Συνδέσμου ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν συμπατριωτῶν μας, προβῇ εἰς σύντομον ἀπολογισμὸν τοῦ ἔργου του κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο καὶ συγχρόνως εὐχαριστήσῃ τὰ μέλη του καὶ τοὺς συμπατριώτας μας γενικῶς διὰ τὴν συμπάθειαν καὶ τὸν πατριωτικὸν ἐνδιαφέρον μὲ τὸ ὁποῖον παρακολουθοῦν τὰς ἐκδηλώσεις του καὶ συμπαρίστανται εἰς τὸ πατριωτικὸν του ἔργον.

Α' ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ὁ Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος Ἀθηνῶν, ὁργάνωσεν ἡ σὲμ μετέσθεν εἰς τὰς κατωθὶ ἐκδηλώσεις:

1) Τὴν 12ην Ἰανουαρίου 1975 ὁργάνωσεν συνεστιάσιν τῶν μελῶν του εἰς τὸ Κοσμικὸν Κέντρον «ΚΑΛΑΜΠΟ ΚΑ» κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐκόπη, κατὰ τὰ καθιερωμένα, ἡ Πίττα τοῦ Σωματείου μας. Εἰς τὴν συνεστίαν προσήλθον 358 μέλη..

2) Τὴν 22αν Φεβρουαρίου, μὲ τὸ ἄνοιγμα τῶν Ἀποκρέων, ὁργανώθη ὁ ἐτήσιος ἐπίσημος χορὸς τοῦ Συνδέσμου εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Ξενοδοχείου «ΞΕΝΟΦΩΝ». Οὗτος ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν, διὰ τῆς ἀθρόας συμμετοχῆς μελῶν ὡς καὶ πολλῶν φιλοκυθηριῶν. Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων καὶ οἱ Βουλευτὰί Πειραιῶς κ.κ. Σ. Παπαπολίτης καὶ Β. Κατσιβαρδάκος.

Πλουσία ὑπῆρξε ἡ Λαχειοφόρος Ἀγορά μας, χάρις εἰς τὰς προσφορὰς ἐξαιρετικῶν δώρων ἐκ μέρους συμπατριωτῶν καὶ φίλων τοὺς ὁποίους καὶ τριῶν ἐπὶ εὐχαριστοῦμεν. Ἡ ἐνεργεία τοῦ Συνδέσμου μας Κα Φιλὼ Ραΐκου προσέφερεν καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος μίαν φορητὴν Τηλεόρασιν εἰς τὴν Ἀγοράν μας.

3) Διὰ τὴν 20ην Ἀπριλίου ὁργανώθη ἐκδρομὴ ἡμερησία διὰ τὴν Μονὴ Ἀγάθωνος, ἥτις ὅμως δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ λόγω καιρικῶν συνθηκῶν.

4) Τὴν 10-13 Μαΐου, ὁργανώθη ἀπὸ κοινού μετὰ τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς - Ἀθηνῶν μεγάλη ἐκδρομὴ εἰς Κύθηρα μὲ πούλμαν μέσῳ Νεαπόλεως. Τὸ ἔνα ἐκ τῶν δύο πούλμαν διεπεραιώθη εἰς τὸ Νησί μας καὶ ἐκινήθη κανονικῶς εἰς ὅλα τὰ σημεῖα αὐτοῦ. Ἦτο ἡ πρώτη μετάδοσις πούλματος εἰς Ἀθῆνας καὶ ἀσφαλῶς θ' ἀποτελέσῃ ἀπαρχὴν ὁμαδικῆς ἐκδρομικῆς κινήσεως πρὸς τὸ Νησί μας.

Εἰς τὴν ἐκδρομὴν ἔλαβον μέρος 66 Κυθηριοί, ἐκ τῶν ὁποίων 38 ἦσαν μέλη τοῦ Συνδέσμου μας. Οἱ ἐκδρομικοὶ διέμειναν εἰς Ἀγίαν Μόνην, ὅπου ἔτυχον ἐξαιρετικῆς περιποιήσεως ἐκ μέρους τοῦ Ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Εὐθυμίου, Καλλίγερον τὸν ὁποῖον καὶ πάλιν εὐχαριστοῦμεν θερμότατα.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ, ὁ Σύνδεσμος προσέφερεν χρηματικὸν ποσὸν τοῦ Ταμείου του διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τῆς Μονῆς, ὅπως ἐπράξαν καὶ οἱ πλείστοι τῶν ἐκδρομῶν.

Κρατεῖ σκέψις νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἐκδρομὴ αὐτὴ καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκδρομῆς αὐτῆς ἐγένοντο καὶ τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς, φροντίδι τοῦ Συνδέσμου καὶ δι' ἐνισχύσεως μαθητῶν καὶ φίλων τοῦ αἰμνήστου Γυμνασιάρχου Σ. Στάθης, τιμηθεῖς προτομῆς αὐτοῦ εἰς τὸν περίβολον τοῦ Γυμνασίου Κυθήρων.

Ἡ σεμνὴ αὐτὴ τελετὴ, μὲ παγκύθηρα ἑὴν συμμετοχὴν, ὑπῆρξεν συγκινητικὴ καὶ ὄντως ἀξία τοῦ τιμωμένου.

5) Τὴν 1ην Ἰουνίου 1975 ὁ Σύνδεσμός μας συμμετέσχεν εἰς τὸν ἐτήσιον Ἑορτασμὸν τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἥτοι Δοξο-

λογίας εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀθηνῶν καὶ καταθέσεως στεφάνου εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, ἀπὸ κοινού μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑπτανησιακῶν Σωματείων.

6) Τὴν 8ην Ἰουλίου 1975 ὁργάνωθη ἡμερησία ἐκδρομὴ εἰς Πόρον (μπάνιο, ἐπίσκεψις ἀξιοθεάτων κλπ) καὶ Ἀρχ. Ἐπίδουρον πρὸς παρακολούθησιν τοῦ ἔργου «Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶν». Ἡ συμμετοχὴ μελῶν ὑπῆρξε μεγάλῃ καὶ ἡ ικανοποίησις αὐτῶν ἀπόλυτος.

7) Τὴν 15ην Αὐγούστου ὁ Σύνδεσμός μας μετέσχε διὰ τοῦ Προέδρου του καὶ τῶν εἰς Κύθηρα παραθεριζόντων μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου του εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ Γηροκομείου τοῦ Τριφυλλείου Ἰδρύματος ἐν Ποταμῷ καὶ προσέφερεν, ἐκτὸς τῶν προγενεστέρων προσφορῶν του, τὸ ποσὸν τῶν 5.000 δραχμῶν.

8) Τὴν 24ην Σεπτεμβρίου ἐόρτασεν, ὡς καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη, τὴν Ἑορτὴν τῆς Προστάτιδος τῆς Νήσου μας Παναγίας Μυτιδιωτίσσης εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἀθηνῶν χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Ἑλευσίνος Ἀλεξανδρείας κ.κ. Τιμοθέου.

Ἡ συμμετοχὴ τῶν Κυθηριῶν ὡς καὶ πολλῶν φιλοκυθηριῶν εἰς τὴν Ἑορτὴν αὐτὴν ὑπῆρξεν ἐπιβλητικὴ. Διενεμήθησαν ἀρτίδια παρασκευασθέντα εἰς τὰ Κύθηρα. Τὴν δαπάνην τῆς Ἑορτῆς ἐκδρ. 7.924 ἐκάλυψεν ὁ Σύνδεσμος ἐκ τοῦ Ταμείου του σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου.

9) Τὴν 9ην Νοεμβρίου ὁργάνωθη ἡμερησία ἐκδρομὴ εἰς Μ. Σπῆλαιον, Καλάβρυτα, Ἀγίαν Λαύραν μὲ ἐξαιρετικὴν καὶ πάλιν ἐπιτυχίαν.

10) Τὴν 13ην Δεκεμβρίου ὁργάνωθη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Φιλολογικοῦ Σχολίου «Παρνασσὸς» διάλεξις μὲ θέμα «Ἐρευνα εἰς τὰ Μεταβυζαντινὰ μνημεῖα τῶν Κυθήρων» καὶ ὁμιλήτριαν τὴν θερμὴν φίλην τῶν Κυθήρων Ἀρχιτέκτονα καὶ Βοηθὸν τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον Καν Πόπην Βαλερίδου, μὲ προβολὴν φωτεινῶν εἰκόνων σχετικῶν πρὸς τὸ θέμα.

11) Ἰδιαίτερός πρέπει νὰ τονισθῇ ἡ κατὰ τὴν 17.1.76 γενομένη δεξίωσις τῶν Ἑλληνοπαίδων τῆς Αὐστραλίας ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου μας εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον «ΞΕΝΟΦΩΝ», εἰς τὴν ὁποίαν παρευρέθησαν 170 Ἑλληνοπαῖδες τῆς Αὐστραλίας μετὰ τῶν συνοδῶν τῶν Ἀρχ. κ. Γ. Ἰεζεκιήλ τῆς Κας Γερακίτη κλπ. Εἰς τὴν ομάδα τῶν παιδιῶν μετεῖχον καὶ 18 Τσιριγωτόπουλα, χάριν τῶν ὁποίων καὶ ἐγένετο ἡ δεξίωσις.

Ἡ ἀνωτέρω δεξίωσις, ὡς πληροφοροῦμεθα ἐξ Αὐστραλίας, ἄφρονεν ἀρίστως ἐντυπώσεις εἰς τοὺς φιλοελληνιστάς, δοθέντες ἄλλωστε ὅτι ὁ Σύνδεσμός μας ὑπῆρξεν τὸ μόνον ἐν Ἑλλάδι Σωματεῖον τὸ ὁποῖον ἐδεξίωθη τὰ Ἑλληνόπουλα τῆς Αὐστραλίας.

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν τῆς δεξιώσεως ὁ Σύνδεσμος ἐνισχύθη σοβαρῶς ἐκ μέρους παλαιῶν μελών του τὸ ὁποῖον καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης εὐχαριστοῦμεν.

Τέλος τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου, ἐπὶ τῇ ἐπιδιώξει τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν κοινωνικῶν αὐτοῦ σκοπῶν, ἐπέτυχεν τὴν δημιουργίαν στενωτέρων ἐπαφῶν καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ Ἑσωτερικῇ καὶ τῇ Ἀλλοδαπῇ Κυθηραϊκῶν καὶ Ἑπτανησιακῶν Σωματείων, παρέστη δι' ἐκπροσώπων του εἰς τὰς πάσης φύσεως ἐκδηλώσεις τῶν, δὲν παρέλειψε δὲ ν' ἀποδώσῃ τὰς δεούσας τιμὰς πρὸς διακεκριμένους συμπατριώτας μας Ἑσωτερικοῦ καὶ Ἑξωτερικοῦ καὶ νὰ παραστῇ εἰς τὰς πνευματικὰς ἐκδηλώσεις τῶν διαλέξεων, ἐκθέσεων κλπ. καὶ νὰ παρακολουθῇ τέλος δι' ἐκπροσώπων του κηδεῖας ἢ μνημόσυνα ἐκλεκτῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου καὶ τῆς παροικίας ἐν γένει (καταθέσεις στεφάνων, ἐκδόσεις ψηφισμάτων, δωρεαὶ εἰς μνήμην κλπ.).

Β' ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ του τασσομένων σκοπῶν ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς ἀλληλοβοηθείας μεταξὺ τῶν μελῶν του, τῆς οικονομικῆς ἐνισχύσεως ἀναξιοπαθούντων συμπατριωτῶν μας καὶ τῆς ἐνισχύσεως ἔργων κοινῆς ὠφελείας γενικωτέρου Κυθηραϊκοῦ ἐνδιαφέροντος, διέθεσεν ἐκ τῶν κεφαλαίων του τὰ ἑξῆς ποσά:

1) Πρὸς οικονομικὴν ἐνίσχυσιν διαφόρων ἀναξιοπαθούντων συμπατριωτῶν μας δρχ. 11.1000. — ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τοῦ Πάσχα καὶ τῶν Χριστουγέννων 1975 ὡς καὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐπείγουσιν ἀναγκῶν φαρμακευτικῆς περιθάλψεως αὐτῶν. Σημειοῦται ὅτι πρὸς ἀποφυγὴν ταλαιπωρίας τῶν ἐνισχυομένων, τὰ βοηθήματα ἐστάλησαν καὶ ἐφέτος διὰ ταχυδ. ἐπιταγῶν εἰς τὰς οἰκίας τῶν καὶ ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν ζητησάντων ἐνίσχυσιν ἀπεκλείσθη ταύτης.

2) Εἰς τὴν Κυθηραϊκὴν Λέσχην Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῆς οδοῦ Πανεπιστημίου 65, ἣ ὁποία κατὰ τὴν γνώμην μας ἀποτελεῖ τὸν μοναδικὸν τόπον συναντήσεως τῶν συμπατριωτῶν μας καὶ πρὸ πάντων τῶν ἐκ τῆς Νήσου μας καὶ τοῦ Ἑξωτερικοῦ προερχομένων, διετέθησαν δρχ. 12.000.— ἥτοι 1.000.— δρχ. μηνιαίως. Νομίζομε δὲ ὅτι ἡ οικονομικὴ αὐτὴ ἐνίσχυσις συμβάλλει θετικῶς εἰς τὴν διατήρησιν τῆς Κυθηραϊκῆς Λέσχης.

3) Εἰς τὸ Προσκύνημα τῆς Ἀγίας Μόνης, ὑπὲρ τῆς ἠλεκτροδοτήσεως αὐτῆς διετέθησαν δρχ. 1.000.— κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Μονῆς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδρομῆς εἰς τὰ Κύθηρα.

4) Εἰς τὸ χωρίον Καλησπεριάνικα διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ μέχρι τοῦ χωρίου δρχ. 2.000.

5) Εἰς τὸν Ναυτικὸν Ὀμίλον Κυθήρων ἐπαθλὸν δρχ. 1.000.

6) Εἰς τὸ Γηροκομεῖον Κυθήρων ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐγκαίνιων του δρχ. 5.000.

7) Εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν Ἑσταυρωμένου Χώρας δρχ. 1.000.— κατόπιν ἐκκλήσεως τοῦ Μητροπολίτου διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ ἱστορικοῦ τούτου Ναοῦ.

8) Εἰς μνήμην ἀποβιωσάντων Κυθηριῶν δρχ. 3.249.— (καταθέσεις στεφάνων, δωρεαὶ εἰς μνήμην).

9) Ἐξοδα ἀποκαλυπτήριων προτομῆς Σπ. Στάθης δρχ. 2.950.— (διαμόρφωσις χώρου κλπ.).

10) Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Κυθηραϊκοῦ καὶ Ἑπτανησιακοῦ Τύπου (ἐφημερίδες, περιοδικὰ) δρχ. 3.900.

11) Πρὸς ἐνίσχυσιν, ἠθικὴν περισσότερον Κυθηριῶν Λογοτεχνῶν ἠγορεύθησαν ἀντίτυπα τῶν ἔργων τῶν. Ἐπίσης ἠγορεύθη παρὰ Κυθηρίου ζωγράφου πίναξ ζωγραφικῆς ἐξ ὁργανωθείσης ἐκθέσεως του.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω τὸ Δ. Συμβούλιον εἶχε ἐγκρίνει ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου Κυθήρων, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ στεγασθῇ εἰς τὸ παλαιὸν Σχολεῖον τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου, φροντίδι τοῦ Μητροπολίτου, τὸ ποσὸν τῶν 5.000.— δρχ. τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν του. Γ' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸν Ἰσολογισμὸν τῆς χρήσεως, ὁ ὁποῖος σὰς διενεμήθη, ἡ οικονομικὴ κατάστασις τοῦ Συνδέσμου ἐμφανίζει θετικὰς ἐνδυνάμεις τῶν προηγούμενων ἐτῶν.

Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν ὅτι τὸ προκύψαν καθαρὸν οικονομικὸν ἀποτέλεσμα ἀνῆλθεν εἰς 14.343 δρχ. ἐναντι 13.456 τῆς προηγούμενης χρήσεως, τὰ διατεθέντα ποσὰ διὰ κοινωφελεῖς σκοποὺς (ἐνισχύσεις ἀναξιοπαθούντων κλπ.) εἰς 38.299 δρχ. ἐναντι 26.257 τοῦ προηγούμενου ἔτους. Τέλος τὰ Κεφάλαια τοῦ Συνδέσμου ἠξέθησαν εἰς 79.595 δρχ. ἐναντι 65.252 τοῦ 1974, ἐξ ὧν δρχ. 45.526 εἰς καταθέσεις ὄψεως καὶ Προθεσμίας, 15.165 εἰς μετρητὰ καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἐπενδύμενα εἰς Ἐπιπλά, βιβλία κλπ.

Εἰς τὴν θετικὴν τῆς οικονομικῆς θέσεως τοῦ Συνδέσμου συνετέλεσεν ὁ

βαρὺς καὶ ἡ συνεχιζομένη προσπάθεια τῆς ρευστοποιήσεως τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν μελῶν συνδρομῶν, ἡ ἀπόδοσις τῆς Λαχειοφόρου Ἀγορᾶς μας καὶ αἱ οικονομικαὶ ἐνισχύσεις καὶ δωρεαὶ τῶν μελῶν.

Τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου ἀνῆλθον τὴν 31ην Δεκεμβρίου εἰς 328 (μετὰ τὴν ἐγγραφὴν 43 νέων μελῶν καὶ τὴν διαγραφὴν 3 ἀποβιωσάντων ἐντὸς τοῦ ἔτους) ἐξ ὧν τὰ 270 εἶναι σήμερον πλήρως ἐνημερωμένα ταμειακῶς.

Δ' ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΩΘΗΣΙΣ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου παρακολούθησεν ἐκ τοῦ πλησίον ἅπαντα τὰ ζωτικῆς σημασίας Κυθηραϊκὰ ζητήματα, ἐπέδειξεν θερμὸν ἐνδιαφέρον καὶ προέβη εἰς τὰ ἀναγκαῖα διαβήματα πρὸς τὰς ἀρμοδίας Ἀρχὰς καὶ ὑπηρεσίας διὰ τὴν προώθησιν καὶ ἐπίλυσιν παντὸς θέματος ἐνδιαφέροντος εἴτε τὴν ἐνταῦθα Κυθηραϊκὴν Παροικίαν, εἴτε καὶ κυρίως τὴν ἰδιαίτεράν μας Πατρίδα καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ διαβιούντας συμπατριώτας μας.

Μεταξὺ τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα ἀπησχόλησαν τὴν Διοίκησιν τοῦ Συνδέσμου μας περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἑξῆς:

α) Ἀερόδρομιον Ἡ διαδικασία τῆς παραχωρήσεως τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἀεροδρομίου πρὸς τὸ Δημόσιον ἐπερατώθη ἤδη. Ἀπομένει ἡ ἐκδοσις τοῦ Δ)τος περὶ ἀναγνωρίσεως του ὡς Κρατικοῦ Ἀερολιμένος. Ἐξακολουθοῦμεν νὰ παρακολουθοῦμεν στενῶς τὸ θέμα καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ διαδρόμου διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ προσγείωσις μεγαλύτερων ἀεροπλάνων μὲ συνέπειαν τὴν μείωσιν τῶν ναύλων.

β) Ἱστορικὸν Ἀρχεῖον Ὁ ν. Κ. υ. θ. ῥ. ο. ν. Παρὰ τὰς ἐνεργείας μας δὲν κατέστη δυνατὴ ἡ ἀνάληψις καὶ χρησιμοποίησις τῆς ἐγγραφείσης παρὰ τῆς Ἀκαδημίας πιστώσεως τῶν 50.000. δρχ. διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ἱεροῦ. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν φίλων τῶν Ἀρχαιολογικῶν μνημείων τῶν Κυθήρων δὲν ἐδραστηριοποιήθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Πάντως ἡ ἐκ μέρους τοῦ Ἰδρύματος Ἑρευνῶν, τὸ ὁποῖον ἐνισχύομεν κατὰ τὸ δυνατόν, προσπάθεια μελέτης καὶ ταξινομήσεως τοῦ περιεχομένου τοῦ Ἀρχείου συνεχίζεται ἡσυχαστικῶς.

γ) Ἐκκλησιαστικὸν Ὁ ν. Κ. υ. θ. ῥ. ο. ν. Ἐχαιρετήσαμεν τὴν πρότασιν τοῦ Μητροπολίτου μας διὰ τὴν σύστασιν τοῦ Μουσείου τούτου εἰς τὸν Ἅγιον Θεόδωρον καὶ ἐψηφίσαμεν τὸ πρῶτον κοινὸν ἐκ 5.000 δρχ. διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς προσπάθειας. Δυστυχῶς ἡ ὥραία αὐτὴ πρωτοβουλία φαίνεται ὅτι συναντᾷ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει μὲ τὴν ἐνίσχυσιν ὧν μας νὰ ἀντιμετωπισθοῦν.

δ) Πορθμεῖον Νεαπόλεως. Ἡ Διοίκησις τοῦ Συνδέσμου

προέβη εἰς τὰς δεούσας παραστάσεις πρὸς τοὺς ἀρμοδίους διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας δομολογήσεως τοῦ Πορθμεῖου Νεαπόλεως - Ἀγίας Πελαγίας τὸ ὁποῖον ἐξυπηρετήσεν σοβαρῶς τὴν τουριστικὴν κίνησιν τῆς Νήσου.

ε) Κ. υ. θ. ῥ. α. ἱ. κ. ἡ Β. ἱ. β. λ. ο. θ. ἡ κ. η. Ἡ Διοίκησις τοῦ Συνδέσμου ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ καὶ προσπάθειάν της πρὸς προβολὴν τῆς Κυθηραϊκῆς πνευματικῆς κινήσεως καὶ παραδόσεως ἤρτισεν, ὡς γνωστόν, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους τὸν καταρτισμὸν «Κυθηραϊκῆς Βιβλιοθήκης» εἰς τὴν ὁποίαν συγκεντρώνει πᾶν σχετικὸν μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς Νήσου ὡς καὶ πάσαν πνευματικὴν ἐργασίαν τῶν Κυθηριῶν.

Μέχρι στιγμῆς συνεκτερώσαμεν 108 βιβλία καὶ ἔντυπα, τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων προέρχονται ἐκ δωρεῶν συμπατριωτῶν μας. Μεταξὺ τούτων θεωροῦμεν ὡς ὅλους ἐξαιρετικὸν ἀπόκρημα τὴν ἐκ 4 τόμων πλήρη σειρὰν τῆς «ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ», τὴν ὁποίαν εἶχον καλωσύνην οἱ κληρονόμοι τοῦ αἰμνήστου ἱδρυτοῦ καὶ διευθυντοῦ τῆς Γιάννη Κασσιμάτη ἐκπληροῦντες ἐπιθυμίαν του νὰ δωρῇσιν εἰς τὸν Σύνδεσμον.

Ἐπίσης μεταξὺ τῶν ἀξιολόγων ἀποκτημάτων μας περιλαμβάνονται καὶ αὐτόγραφα τῶν ἔργων τοῦ Γιάννη Πρινα, τὰ ὁποῖα εὐγενῶς μᾶς παρεχώρησαν οἱ οἰκεῖοι του.

Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἡ Διοίκησις τοῦ Συνδέσμου ἠδυνήθη νὰ προχωρήσῃ κατὰ ἕνα εἰσέτι βῆμα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν στόχων τῆς «Κυθηραϊκῆς Βιβλιοθήκης». Δαπάναις τοῦ Συνδέσμου ἐξετύπωσεν καὶ διανέμει εἰς τὰ μέλη τῆς δωρεὰν τὴν ἐργασίαν τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπατριώτου φιλόλογου κ. Σ. Στάθης μὲ τίτλον «Διοικητικὰ ἔγγραφα ἀπὸ τὴν πρώτην περίοδον τῆς Γαλλικῆς κυριαρχίας στὰ Κύθηρα». Ἡ ἐκδοσις ἐστόχισεν 4.174 δρχ. διὰ 500 ἀντίτυπα.

Ἡ Διοίκησις τοῦ Συνδέσμου ἐλπίζει ὅτι θὰ τύχῃ τῆς ἐνισχύσεως φιλοπόδοιων Κυθηριῶν διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ συνεχίσῃ τὸ πρόγραμμα τῶν ἐκδόσεων τούτων.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρων τὸ Δ. Συμβούλιον παρακολούθησεν ἐκ τοῦ πλησίον καὶ ἐνδιαφέρθη διὰ τὴν προώθησιν καὶ ἄλλων κοινῶν ἐνδιαφέροντος θεμάτων, ὅπως τὴν ἐπέκτασιν καὶ ἀναμόρφωσιν τῶν ὑποτροφίῶν Κληροδοτήματος Μαρίας Στάθης κλπ.

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ θεμάτων ἀτομικοῦ ἐνδιαφέροντος συμπατριωτῶν μας προσέφερεν πάντοτε καὶ προθύμως ζητηθεῖσαν συμπαράστασιν καὶ βοήθειαν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου μας μετὰ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ συντελεσθέντος παρ' αὐτοῦ ἔργου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος θεωρεῖ ὑποχρεωσίν του ὅπως εὐχαριστήσῃ θερμῶς ἅπαντας τοὺς συμπατριώτας μας, οἱ ὁποῖοι μετὰ πατριωτικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ συμπάθειας παρακολούθησαν τὸ ἔργον του καὶ προσέφεραν προθύμως τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν συμπαράστασιν τῶν εἰς τὰς πάσης φύσεως ἐκδηλώσεις του.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἀπολογισμοῦ, ἀνεγνώσθη ἡ Ἐκθεσις τῆς Ἑλεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἣ ὁποία καὶ ἐνεκρίθη ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως, καθὼς ἐπίσης καὶ ὁ Ἰσολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1975.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐγένετο ἐκλογὴ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΝΑ ΕΠΙΛΗΦΘΗ Η ΒΟΥΛΗ

Εγκύριως πληροφορούμεθα, ότι τὸ θέμα τῶν Μητροπόλεων τῆς Ἑλλάδος, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὀλιγάριθμον πληθυσμὸν, ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος.

Αφορμὴν πρὸς τοῦτο ἔδωκεν ἡ γενομένη πρότασις, ὅπως ἡ Μητρόπολις Κυθήρων διευρυνθῇ διὰ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς αὐτὴν καὶ τῆς περιοχῆς Νεαπόλεως Βοιωτῶν.

Βεβαίως θὰ ὑπάρξῃ ἡ ἀντιδράσις τοῦ Μητροπολίτου Σπάρτης κ.κ. Ἱεροθέου. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ Μητροπολιτὶς μὲ 140 ἐνορίες καὶ ἄλλη μὲ 15 μόνον;

Διηλαθὴ ἐὰν ὑπαχθῇ εἰς τὴν Μητρόπολιν Κυθήρων ἡ Νεάπολις, κατὰ τί θὰ ζημιωθῇ ὁ Ἅγιος Σπάρτης, ὁ ὁποῖος ἐπισκέπτεται σπανίως τὴν περιοχὴν μὲ ἀποτελέσματα οἱ κά-

τοικοὶ νὰ ἔχουν Δεσπότην ὑψηλῶ μόνον ὀνόματι;

Ἐξ ἄλλου, ἐὰν ἡ Σύνοδος προχωρήσῃ πρὸς αὐτὴν τὴν λύσιν, ἀσφαλῶς ἡ Μητρόπολις Κυθήρων καὶ θὰ ὠφεληθῇ καὶ θὰ ὠφεληθῇ, ἀλλὰ κυρίως μία ὁλόκληρος περιοχὴ τῆς Νοτίας Πελοποννήσου, θὰ αἰσθάνεται ὅτι ὑπάρχει Μητροπολιτὶς κοντὰ τῆς, ὁ ὁποῖος πολλὰ μπορεῖ νὰ προσφέρῃ εἰς μίαν κατ' ἐξοχὴν Χριστιανικὴν περιοχὴν, ὡς ἡ τῶν Βοιωτῶν.

Νομίζομεν, ὅτι καὶ οἱ Βουλευταὶ ἀμφοτέρων τῶν περιοχῶν, ὀφείλουσαν νὰ φέρουν τὸ θέμα εἰς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ ἐπιλυθῇ νομοθετικῶς, ὡς γενικώτερον ἐκκλησιαστικὸν πρόβλημα.

Κάτι πού ἔπρεπε νὰ γίνῃ

Ὡς ἀναγράφομεν εἰς ἄλλην στήλιν, εἰς τὰς 17 Φεβρουαρίου, εὐρέθη εἰς Ἀθήνας ἡ πλειονότης τῶν Κοινοτικῶν ἀρχόντων τῆς Νήσου μας διὰ τὴν Συνέλευσιν τῶν Δημάρχων καὶ Κοινοταρχῶν τοῦ Νομοῦ.

Ἦτο μία εὐκαιρία, διὰ νὰ μεταβῶν ἐν σώματι εἰς τὰς Κρατικὰς Ὑπηρεσίας, καὶ νὰ θέσουν ὡμὰ καὶ ἀνεκδοκίμως τὰ φλέγοντα προβλήματα τῆς περιοχῆς μας, ἐν τῇ συνόλῳ τῆς, διότι τὸ ἐτονίσαιεν καὶ ἄλλοτε ὅτι ἡ Νήσος εἶναι ἐνιαία.

Ἀντ' αὐτοῦ, ὡς ἐπληροφόρηθαι, ἐνδιεφέρθησαν ὥρισμένοι μόνον καὶ μεμονωμένως διὰ ὥρισμένα θέματα καθαρῶς τοπικιστικὰ.

Νομίζομεν, ὅτι εἶναι καιρὸς πλεονὴ Νήσος μας νὰ ἀντιμετωπίζεταί παρὰ πάντων τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὰ κοινὰ, ὡς ἐνιαίον σύνολον, καὶ οὐχὶ ὡς τεμαχισμένον ἔδαφος, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχουν ἐνδιαφερόμενοι καὶ μὴ διὰ τὴν ἀνάπτυξίν του.

Διότι ἐὰν ἐπικοινωνοῦν μετὰ τῶν ἀρμοδίων Κρατικῶν φορέων, θὰ ἐπληροφροῦντο ἀσφαλῶς ὥρισμένα λίαν ἐνδιαφέροντα διὰ τὰ Κύθηρα πράγματα, τὰ ὁποῖα καὶ θὰ ἔλθουν εἰς φῶς εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας ἀλλὰ καὶ τῶν ὁποίων ἡ πατρότης, πολὺ ἀπέχει ἀπὸ τὸ νὰ ἀνήκῃ εἰς τοὺς ἐν τῇ Νήσῳ μας ἐπαίοντας.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ἡ Νομαρχία Ἀττικῆς, Διαμερίσματα Πειραιῶς, διὰ τῆς Ὑπηρεσίας Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, διέθεσεν τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 90.000, ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου Κυθήρων, ἔναντι λειτουργικῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ, παρελθόντος ἔτους 1975.

Ὁ Μητροπολιτὴς ἐπεσκέφθη τὴν 1ην Φεβρουαρίου, διὰ τρίτην φορὰν ἐντὸς τοῦ 1976, τὸ Γηροκομεῖον καὶ συνωμίλησεν μετὰ τῶν τροφίμων καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος, εἰς ἀτιμώσαιραν ἐγκαρδιότητος καὶ ἀγάπης.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὸ Ἰδρυμα φιλοξενουμένων, ἀνέρχεται ἤδη εἰς 16, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει τὸ πόσῃ ἀνάγκῃν εἶχεν ὁ τόπος ἀπὸ αὐτό.

Ὁ νέος ἀγροτικὸς ἱατρὸς Λογοθετιανῶν κ. Φαρδούλης, ἀνέλαθεν καὶ τὴν ἱατρικὴν φροντίδα τῶν παρηλικῶν τοῦ Γηροκομείου.

Τὴν Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς, 7 Μαρτίου ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης προγραμματίζει

ΜΕΓΑΛΟ ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟ ΧΟΡΟ

στὸν Πειραιᾶ στὶς αἰθουσας τοῦ Πολυτελοῦς Ξενοδοχείου «ΔΙΟΓΕΝΗΣ» Βασ. Γεωργίου καὶ Ἀνδρούτσου 150 γωνία.

Ἐνα γλέντι ἀποκριάτικο, γεμάτο χαρά, ἐνθουσιασμό καὶ κέφι μέσα σὲ μιά θερμὴ πατριωτικὴ Τσιριγώτικη ἀτμόσφαιρα.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ἐπιπλώσεων, καλυμμάτων, στρωμάτων, στρωματέξ — κουρτίνες.

ΔΗΜ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

Ἀριστείδου 3 ΑΘΗΝΑΙ Τ.Τ. 122

ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΔΗΜΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Τὴν 17ην Φεβρουαρίου συνεκλήθη ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς Προέδρου τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Συνέλευσις τῶν Δημάρχων καὶ Κοινοταρχῶν τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς.

Τὴν Νήσον μας ἐξέπροσώπησεν τὸ πλείστον τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων οἱ ὁποῖοι εἶχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπικοινωνήσουν μετὰ τῶν συναδέλφων τῶν, τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ νὰ ἀνταλλάξουν σκέψεις καὶ ἀπόψεις ἐπὶ θεμάτων τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Κλιμάκιον ἐκ τῶν Συνεδρῶν ἐπεσκέφθη τὸν Πρωθυπουργὸν ὁ ὁποῖος καὶ ἀνεκοίνωσεν τὰ διὰ τὸ ἔτος 1976 διατιθέμενα κονδύλια ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τὰ ὁποῖα ἀνέρχονται εἰς 2 δις. δραχμὰς.

Ἀκολούθως ἐγένετο ἐκλογὴ 10 μελῶς Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς τοπικῆς Ἑνώσεως κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξελέγησαν κατὰ σειράν σταυρῶν προτιμήσεως οἱ κάτωθι:

Ἐκ τῶν Δημάρχων οἱ κ.κ. Γ. Ξανθόπουλος (Καματερό) τῆς Ν.Δ., Γ. Πρόκης, (Κορωπίου) τῆς Ν.Δ., Δημ. Μπέης (Ζωγράφου) τοῦ ΠΑΣΟΚ, Γ. Γάλλος (Καλλιθέας) τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀ. καὶ ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Γ. Παπαθεοδώρου, ἀνεσταυρῶν.

Ἐκ τῶν κοινοταρχῶν οἱ κ.κ. Θεόδ. Κατσίκης (πρόεδρος Κοινότητος Γλυκῶν Νερῶν) τῆς Ν.Δ., Σ. Σιδέρης (Αἰδωνος) τῆς Ν.Δ. (ισοψήφισε μὲ τὸν κ. Κατσίκη), Εὐάγγ. Οἰκονόμου (Ταχτικουπόλις Μεθάνων) τῆς Ν.Δ., Χρ. Ράπτης (Καλυδῶν Μορφοῦ Μεσογείων) τῆς Ν.Δ. καὶ Συμ. Παπαδόπουλος (Νέας Μάκρης) τῆς Ε.Δ.Η.Κ.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΝ

Κατόπιν συνεργασίας ἀφ' ἐνὸς τοῦ κ. Κοσμᾶ Γ. Ταμβάκη Προέδρου τῆς Κοινότητος Μυλοποτάμου Κυθήρων, καὶ ἀφ' ἑτέρου, τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου τῶν Κοινοφελῶν Ἑργῶν Μυλοποτάμου Κυθήρων, ἐφ' ὧς ἀρκετὸς ἀριθμὸς δενδρυλλίων πεύκης ἐπὶ τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ ἀπὸ περιπετῶν, — παρὰ τὸ χωρίον ΔΟΚΑΝΑ, — τοῦ χωρίου ΑΡΕΟΙ, πρὸς τὸ χωρίον Μυλοποτάμου, μέχρι τοῦ σημείου πλησίον τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς.

Φύτευσις καὶ ἐτέρων πεύκων ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τῆς πρὸς Μυλοποτάμον ἀμαξιτῆς ὁδοῦ θὰ συνεχιστεῖ τὸ τρέχον ἔτος.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Μὲ πρωτοβουλία ἀποδήμων ἐξ Αὐστραλίας καὶ φιλοπροόδων τουριστικῶν παραγόντων, ἰδρύθη ἐν Ἀθήναις Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΕΛΛΗΝΟΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝΟΣ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ» μὲ στόχον τὴν «προβολὴν καὶ δραστηρίαν ὑποστήριξιν τῶν κοινωνικῶν καὶ ἐκπολιτιστικῶν ἀναγκῶν τῶν Ἑλλήνων κατοίκων τῆς Αὐστραλίας», ὡς ἀναφέρει τὸ Καταστατικὸν του.

Εἰς τὸ νεοῖδρυθὲν Σωματεῖον, συμμετέχουν ὡς μέλη καὶ συμπατριῶται μας, οἱ ὁποῖοι ἔχσαν εἰς Αὐστραλίαν καὶ γνωρίζουν τὰ προβλήματα τῶν ἀποδήμων μας.

Τὸ πρῶτον Συμβούλιον τοῦ νέου Σωματείου ἀπρητίσθη ἐκ τῶν κ.κ. Χρ. Ἀθανασοπούλου, Ἀναστ. Ἀθανασοπούλου, Κων. Ἀλφειῆ, Γεωργ. Βέμου, Νικολ. Γιαννοῦλη, Κων. Γιουτουῦμα, Ἀλεξ. Πάτερσον, Θεοδ. Πατρικαρέα, Εὐστρ. Τσακίρη καὶ τῶν Δίδων Δέσπ. Δάμαρη καὶ Κατερίνας Ζαφειρή.

Διὰ πάντα ἐνδιαφερόμενον ἡ διεύθυνσις εἶναι ὁδὸς Καραγεώργη Σερβί-σας ἀριθ. 7, τηλ. 32.31.677 καὶ 32.41.776.

Νομίζομεν ὅτι οἱ συμπατριῶται μας, ἰδίᾳ τῆς Αὐστραλίας δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ ἐπικοινωνήσουν μετὰ τοῦ ἐν λόγῳ Σωματείου, τὸ ὁποῖον σὺν τοῖς ἄλλοις, ὡς μᾶς γνωρίζει δι' ἐπιστολῆς του, ἀναλαμβάνει τὴν ἐνημέρωσιν τῶν ἀποδήμων μας ἐπὶ παντὸς θέματος τὸ ὁποῖον τοὺς ἐνδιαφέρει ἐν Ἑλλάδι.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΙΜΑ ΤΟΥΣ ΚΥΘΗΡΙΟΥΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

Μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐπραγμα-τοποιήθησαν καὶ ἐφέτος αἱ δύο ἐορταστικαὶ ἐκδηλώσεις τὰς ὁποίας ὀργάνωσεν τὸ Ὑποκατὰστῆμα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Τὰς ἐν λόγῳ ἐκδηλώσεις ἐτίμησεν διὰ τῆς παρουσίας του καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολιτὴς μας κ.κ. Ἱεροθέος. Ἐπίσης εἰς τὰς ἐκδηλώσεις αὐτὰς παρέστησαν οἱ Προϊστάμενοι καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν Δημοσίων καὶ λοιπῶν Ὑπηρεσιῶν, τὰ Προεδρεῖα τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν διαφόρων ὁργανώσεων, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου καὶ πλῆθος κόσμου ἐξ ὅλης τῆς Νήσου.

Ἡ πρώτη τῶν ἐκδηλώσεων ἐδόθη εἰς τὴν πολυτελὴ αἴθουσαν τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Κυθήρων. Κατ' ἀρχὴν τοὺς παρισταμένους ἐχαίρουν τὸ δημοφιλέστατος Διευθυντὴς τοῦ Ὑποκατὰστῆματος κ. Σπύρος Αὐγερινός καὶ τοὺς ὑψίστην εὐτυχισμένο τὸ νέον ἔτος 1976. Ἐπικολούθησαν ἐπίκαιρα ποιήματα, Χριστουγεννιάτικα καὶ Πρωτοχρονιάτικα ἄσματα τὰ ὁποῖα παρουσίασεν μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Κυθήρων κ. Σαλιάρης.

Τέλος, εἰς ὅλα τὰ συγκεντρωθέντα παιδιὰ διενεμήθησαν ὠραϊστάτα δῶρα καὶ πρὸς ὅλους τοὺς παρευρεθέντας προσεφέρθησαν γλυκὰ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδηλώσεως αὐτῆς ὁ Σεβασμ. Μητροπ. κ.κ. Ἱεροθέος προσέφερεν διὰ κλήρου εἰς διάφορα συγκεντρωθέντα παιδιὰ, Πρωτοχρονιάτικα μπουναμά.

Ἡ δευτέρα τῶν ἐκδηλώσεων ἐγένε μετ' ὀλίγας ἡμέρας καὶ κατ' αὐ-

τὴν ὁ Διευθυντὴς καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς ἐδεξιώθησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὑποκατὰστῆματος τὴν πολυπληθῆ πελατεῖαν του.

Παρέστησαν ὅλοι οἱ παράγοντες τῆς νήσου, οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ ἐπιχειρηματικοῦ κόσμου, ἀρκετοὶ μετανάστες καὶ πλῆθος πελατῶν καὶ φίλων τῆς Τραπεζῆς.

Εἰς τοὺς συγκεντρωθέντας ἀπήν-θυσε τὰς εὐχὰς τῆς Τραπεζῆς ὁ Διευθυντὴς κ. Σπύρος Αὐγερινός, ὁ ὁποῖος καὶ συνεχάρη τοὺς συμπατριῶ-τας διὰ τὴν συνεργασίαν των καὶ τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην πού τρέφουν πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν, ἡ ὁποία εἶναι τὸ μεγαλύτερον καὶ ἀρχαιότερον πιστωτικὸν ἱδρυμα τῆς Ἑλλάδος μὲ παγκόσμιαν ἀκτινοβολίαν. Ἀκολούθως προσεφέρθησαν εἰς ὅλους διάφορα ποτά, ἀναψυκτικά, ξηροὶ καρποὶ καὶ γλυκὰ.

Καὶ εἰς τὰς δύο ἐκδηλώσεις ἐπεκράτησε ἀτιμώσαιρα θερμὴς, ἐγκαρ-διότης, ἀμοιβαίαις ἐκτιμήσεως καὶ στενῆς συνεργασίας μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ Κυθηραϊκοῦ κοινοῦ. Ὅλοι οἱ παρευρεθέντες ἀπεκρίσαν ἀρίστα ἐντυπώσεις καὶ ποικιλοτρόπως ἐξέφραζον τὴν ἱκανο-ποίησιν των διὰ τὴν εὐρεῖαν δρα-στηριότητα τοῦ Ὑποκατὰστῆματος, τὸ ὁποῖον πέραν τῆς οἰκονομικῆς προώθης καὶ τὴν πολιτιστικὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν, τῆς Νή-σου.

Εἰς τὸν Διευθυντὴν καὶ τὸ προσω-πικόν, οἵτινες ὀργάνωσαν τὰς ἄνω-τέρω ἐκδηλώσεις, ἀνέχοντες θερμῶς τοι ἐπαινοὶ διὰ τὴν λαμπρὰν ἐπι-τυχίαν πού ἐσημείωσαν.

Διαρρυθμίσεις εἰς Ἀγίαν Μόνην

Κατόπιν πρωτοβουλίας τοῦ Μητρο-πολίτου καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ἐκρίθη-σαν ἀναγκαῖαι ὥρισμένα διαρρυθμί-σεις καὶ βελτιώσεις, τῶν κοινοχρή-στων χώρων τῆς Ἀγίας Μόνης, προ-κειμένου νὰ γίνῃ ἀνευτρώτερη ἡ εἰς αὐ-τὴν φιλοξενία τῶν προσκυνητῶν, καὶ πλεον εὐπρόσπορος ἡ ὅλη ἐμφάνισις τῆς Μονῆς.

Κατ' ἀρχὴν ἀπεφασίσθη ἡ μεταφο-ρὰ τῆς τραπεζῆς εἰς ἄλλον εὐρύτε-ρον χώρον καὶ ἡ μεταρρύθμις τῆς ἡδὴ ὑ-παρχούσης εἰς ἀξιοπρεπὴ αἴθουσαν ὑ-ποδοχῆς, ὅπως καὶ ἡ βελτίωσις τοῦ

χώρου τοῦ μαγειρείου, ὥστε νὰ δύνα-ται ἀνέτως νὰ ἐξυπηρετῇ σημαντικὸν ἀριθμὸν ἀτόμων.

Ὡσαύτως, ἐγένετο παραγγελία καὶ νοσηρῶν καθισμάτων, πρὸς συμπλήρω-σιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἤδη ὑπαρχόντων καὶ θὰ ἀκολουθήσῃ καὶ ἕτερα τοιαῦτα ἐφόσον ὑπάρξουν αἱ πρὸς τοῦτο οἰκονομικὰ προϋποθέσεις.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, νομίζομεν ὅτι οἱ ἀπανταχοῦ Κυθηριοί, δὲν θὰ πρέ-πει νὰ λησμονοῦν εἰς τὰς διαρκείας τῶν, καὶ τὴν Ἀγίαν Μόνην, τῆς ὁποίας ἡ ἰδρυσις, συνδέεται ἀρρήκτως μὲ τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑθνικῆς μας Ἀνεξαρτησί-ας τοῦ 1821.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΡΙΦΥΛΛΕΙΟΝ ΓΕΝΙΚΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΚΥΘΗΡΩΝ ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Τριφυλλεῖον Γενικὸν Νοσοκομεῖον Κυθήρων, κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 2) 26 - 1 - 1976 ἀποφάσεως Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, προκηρύσσει τὴν ἐπὶ θητεία πληρῶσιν μᾶς (1) θέσεως Δ) ντοῦ Παθολογικῆς Κλινικῆς ἐπὶ βαθμοῖς 3ῳ ἢ 2ῳ. Ἡ προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεως μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν ἀρχεταί ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς πα-ρῶσης καὶ λήγει μετὰ τὴν πάροδον (30) τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης εἰς τὸν ἡμερησίον τύπον.

Οὐδὲν δικαιολογητικόν, ἐκπροθέσμως ὑποβαλλόμενον, θὰ λαμβάνη-ται ὑπ' ὄψιν. Ἡ αἴτησις μετὰ τῶν δικῶν δέον ὅπως ὑποβληθῇ, ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας εἰς τὴν Γραμματεῖαν τοῦ Κεντρικοῦ Ἐπιστημονι-κοῦ Συμβουλίου κρίσεως ἱατρικοῦ προσωπικοῦ, εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε μέ-σω τῆς Γραμματείας τοῦ ἡμετέρου Νοσοκομείου.

Ἡ θέσις κενὴ οὕσα δύναται νὰ πληρωθῇ πάραυτα ἐπὶ 6) μῆνον συμ-δάσει.

Ἐκτὸς τῶν κρατικῶν ἀποδοχῶν χορηγεῖται μηνιαίως ἐπίδομα ὑπὸ Κληροδοτήματος Ν. Τριφυλλῆ ἢ Καβάκου ἐκ 12.000 δραχμῶν.

Παρὰ τῶν ὡς εἴρηται Γραμματειῶν δύναται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λάβουν πλείονας πληροφορίας.

Ἐν Ποταμῷ τῇ 30 - 1 - 1976

Ὁ Πρόεδρος Δ. Συμβουλίου

Ὁ Κυθῆρων ἹΕΡΟΘΕΟΣ

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ Ε.Μ.Π.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΛΕΒΕΝΤΗ

ΕΔΡΑ Α' ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ 178

τ.τ. 81 — Τηλ. 46.13.863 - 46.15.936

ΕΔΡΑ Β' ΧΩΡΑ — ΚΥΘΗΡΩΝ